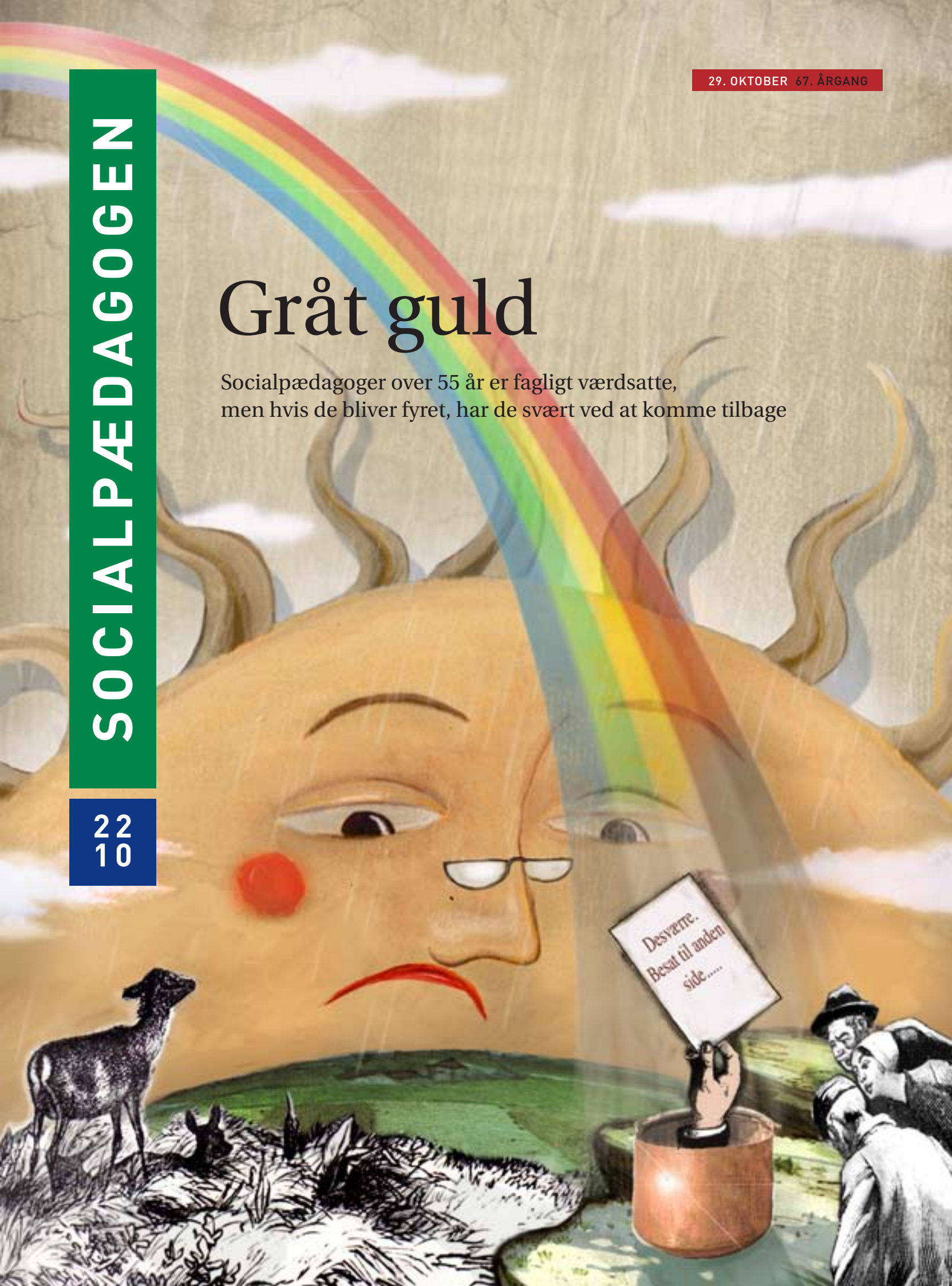

Gråt guld

Socialpædagoger over 55 år er fagligt værdsatte, men hvis de bliver fyret, har de svært ved at komme tilbage

22/2010

29. OKTOBER

ISSN 0105-5399

Ansvarshavende
Forbundsformand
Kirsten Nissen

Redaktion
Jens Nielsen (redaktør)
Kurt Ladefoged
Lone Marie Pedersen
Maria Rørbæk
Layout
Steven Leweson

Stillingsannoncer
Lene Jensen, Datagraf Auning AS,
Energivej 75, 8963 Auning
Tlf. 8795 5555
Fax 8795 5544
annoncer@datagraf.dk

Læserindlæg, artikler og
anmeldelser er ikke nødvendigvis
udtryk for redaktionens eller
organisationens mening.
Redaktionen påtager sig intet
ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler i Socialpædagogen
kan desuden findes i arkivet på
www.socialpaedagogen.dk

Adresse
Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 7248 6000
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
Telefax: 7248 6001
redaktionen@sl.dk
www.socialpaedagogen.dk

Abonnement
Abonnementspris 2010:
877,00 kr. inkl. moms (26 numre)
Løssalg: 39,00 kr. + porto

Tryk og produktion
Datagraf Auning AS

Oplag
41.606 i perioden
1.7.09-30.06.10

Redaktionen af 22/10
er afsluttet den 21.10.2010

Deadline for læserbreve og
stillingsannoncer til 23/10,
der udkommer den 12. november,
er mandag den 1. november kl. 12.
Deadline for stillingsannoncer til
24/10 er den 15. november kl. 12.
For tekstsiderannoncer er deadline
til 24/10 onsdag den 10. november.

Forside:
Adam Wested

Medlem af
DS Danske
Specialmedier

KOMMENTAR

Det kan jo undre, at man i en krisetid ikke tager opgaven mere alvorligt og bruger anledningen til at give landets alt for mange ufaglærte et nødvendigt kompetenceløft

Aktiverings-cirkus

Af Kaj Skov Frederiksen
Forbundskasserer

FOTO: VIBEKE TOFT

Vi har igennem noget tid kunnet læse historier i medierne om, hvordan kommunerne tumler lidt rundt med at få aktiveringskurserne til at give mening for de ledige. Vi har kunnet læse om ledige, der bliver sat til at bygge tårne af skumslik og spagetti, finde ud af, hvilken fugl de er, og som er blevet sendt på det selvsamme kursus den ene gang efter hinanden. Det er et værre cirkus, som efterlader et indtryk af, at aktiveringskurser udelukkende har til formål at ydmyge den ledige – og skaffe kommunen del i refusionsmidlerne. Og ingen af delene er vel helt hensigten med indsatsen.

Udgangspunktet må jo være – og er det heldigvis også i rigtig mange tilfælde – at aktivering skal give mening. Det skal være konkret og fremadrettet og frem for alt være brugbart for medlemmerne, hvis de skal opkvalificere sig i en ledighedsperiode, eller afprøve nye arbejdsområder.

Som systemet er indrettet i dag, får kommunerne højere refusion fra staten, når den ledige er i aktivering. Det er et skævt incitament, som vi synes vender den helt forkerte vej. Vi vil hellere have, at kommunerne belønnes for at udbyde aktivering, der giver mening. Og som faktisk får de ledige videre i job eller uddannelse. Det er en sundere og mere effektiv incitaments-struktur, som efter min bedste vurdering også vil få kommunerne til at skærpe deres fokus på at tilbyde den ledige et kursus, der er direkte målrettet den enkelte. I stedet for som nu, hvor de tilsyneladende ofte bare hiver et eller andet mere eller mindre meningsløst kursus ned af hylden til den ledige. Allerhelst ser vi gerne, at der bliver bedre muligheder for ordinær uddannelse, som vil have en virkning på længere sigt.

Da Arbejdsmarkedskommissionen for et år siden afrundede deres grundige analyse af det danske arbejdsmarked, kom de med en lang række anbefalinger. Deriblandt anbefalede de, at størrelsen på kommunernes refusion skal falde jo længere tid de ledige vedbliver at være ledige. Og KL har netop været ude med et forslag om, at staten helt skal fjerne den økonomiske gulerod, der kan få kommunerne til at spekulere i økonomi frem for i de bedste løsninger til ledige, når de sender dem i aktivering. Man kan jo dårligt være uenig i fornuften i de forslag. Og om det er det, der skal til, for at bringe orden i det cirkus, vi har været vidne til i alt for mange kommuner, vil tiden vise.

Det kan jo undre, at man i en krisetid ikke tager opgaven mere alvorligt og bruger anledningen til at give landets alt for mange ufaglærte et nødvendigt kompetenceløft. Vi har brug for uddannet arbejdskraft for at få os igennem krisen. Så brug aktiveringskurserne til det de er tænkt som – ikke som spild af tid og penge!

INDHOLD

FOTO: ADAM WESTED

04

04 GRÅT GULD

Grete Svendsen nåede at søge mindst 75 job på bare fem måneder. Så besluttede hun at gå på efterløn. Tal fra Socialpædagogernes a-kasse viser, at ledige over 55 år har svært ved at få arbejde. Jo ældre man bliver, jo længere tid går man ledig. Sagsbehandler i Socialpædagogernes efterlønsteam, Maja Jepsen, siger: 'Tidligere gik man frivilligt på efterløn, måske fordi man var træt eller ville have tid til børnebørnene. Man trak sig tilbage med god samvittighed og med en følelse af, at man havde gjort det godt i 40 år. I dag oplever mange, at det ikke længere er et frivilligt valg, de træffer. De føler sig jagtet samtidig med, at de oplever, at de ikke får arbejde på grund af alderen'

04 Generation guld er en myte**07** Det er ikke livserfaring og faglighed, der giver arbejde, når man har den alder, jeg har**12** Det er en lettelse**14** Ufrivilligt på efterløn**16 SOCIALE MEDIER**

Arbejdsretten har netop afgjort, at det var i orden at fyre en medarbejder på grund af skrivelser på Facebook. Hvis man bare taster derudad uden filter, kan det gå grumme galt, og Socialpædagogerne og Kommunernes Landsforening opfordrer nu til klarhed: Må man for eksempel gå på Facebook i arbejdstiden? Og hvordan må man omtale sin arbejdsplads?

16 Socialpædagogerne og KL: Få klare linjer på Facebook

18

FOTO: PER MORTEN ABRHAMSEN

18 BANDEMEDLEMMER

20-årige Ami er bandemedlem og tidligere fængslet – og så er han golfspiller. Gadearbejder Thomas Clausen bruger golf som socialpædagogisk redskab, for golf kræver ro, koncentration og respekt. Og så skal drengene helt bogstaveligt iføre sig andre klæder for at leve op til dresscoden på greenen

18 Golfen tæmmer temperamentet**23 BØGER****24 FACEBOOK****25 LIGELØN**

Kvindernes sidste arbejdsdag

25 DØGNINSTITUTIONER

Det var en chance, jeg fik

26 STOFMISBRUGERE

Nej til tvangsbehandling

27 KONGRES 2010

Tag til kongres i lænestolen

Generation guld er en myte

Ældre arbejdsløse socialpædagoger over 55 år har svært ved at vende tilbage til arbejdsmarkedet, viser tal fra Socialpædagogernes arbejdsløsheds-kasse

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk
Illustration: Adam Wested

Der blev jublet, da tal tidligere på året for første gang i mange år viste, at ældre over 55 år ikke er mere arbejdsløse end yngre årgange. Det gælder også for socialpædagoger.

Men man kan roligt tage armene ned igen, for der er måske alligevel ingen grund til at juble.

Rigtig nok er der ikke flere arbejdsløse ældre end yngre. Men kigger man derimod på, hvor lang tid ældre socialpædagoger går ledige, tegner der sig et noget andet billede. De ældre tilhører absolut ikke en aldersgruppe, arbejdsgiverne gerne vil ansætte.

Jo ældre man bliver, jo længere tid går man ledig (se figur). Aantallet af ledighedsuger stiger proportionalt med alderen, og det kan være uhyre svært at overbevise en leder om, at man fortsat er en god arbejdskraft, selv om de 55 år er passeret. Det har for eksempel socialpædagogerne Ellen Øllgaard Holm og Grete Svendsen erfaret (se de efterfølgende artikler). De er begge blevet ledige i en sen alder og har uden held søgt masser af stillinger. De fortæller, at det absolut ikke er en dans på roser at slutte et langt arbejdsliv med at være ubrugelig på arbejdsmarkedet. Især ikke når man stadig har mange gode arbejdsår i sig.

Grete Svendsen siger:

– De vil gerne have dine erfaringer, men de vil også gerne have, at du kun er 25 år.

Ældres profil i overflod

Jobkonsulent Mette Carlsen, Socialpædagogerne i Kreds Midt- og Vestjylland hjælper ledige socialpædagoger med at søge arbejde, og hun undrer sig til stadighed over, hvorfor det er så svært for ældre ledige at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Derfor gjorde hun spørgsmålet til genstand for sin diplomopgave, da hun afsluttede sin uddannelse som erhvervs- og uddannelsesvejleder (diplomopgaven om vejledning af ledige socialpædagoger kan downloades fra den elektronske udgave af denne artikel på www.socialpaedagogen.dk).

– Der er ofte tale om vældig erfarne og kvalificerede socialpædagoger, der har et fyldigt cv, men de bliver alligevel sorteret fra, når der skal ansættes nye medarbejdere, siger hun.

Mette Carlsen har med udgangspunkt i Region Midtjylland interviewet flere ledere om, hvem de ansætter. Og her er det næsten enslydende svar, at de først og fremmest kigger på ansøgerens kvalifikation, uddannelse og erfaring. Dernæst kigger de på samarbejdsevne og udviklingspotentiale. Og desuden på personalegruppens aldersmæssige sammensætning.

Og det er muligvis den sidste sætning, der kan give noget af en forklaring på, hvorfor ældre medarbejdere bliver sorteret fra.

Meget tyder på, at der over hele landet er et generationsskifte på vej på de socialpædagogiske arbejdspladser.

Ser vi på aldersfordelingen hos medlemmerne af Socialpædagogerne er der en klar overvægt af socialpædagoger mellem 45 og 60 år (se figur), og det betyder alt andet lige, at en relativ stor gruppe vil forlade arbejdsmarkedet samtidig, og det er

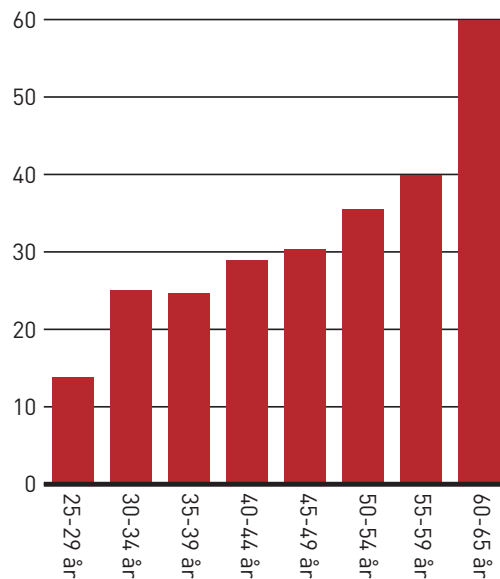

C.V.

De ældre er på dagpenge i længere tid

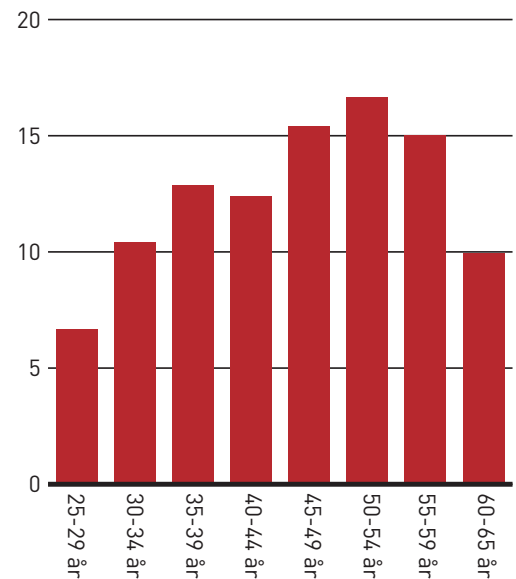
Gennemsnitligt antal uger på dagpenge

Der er stort set en direkte, statistisk sammenhæng mellem alderen og den tid, man går ledig. Jo ældre, jo længere tid

Aldersfordeling hos Socialpædagogerne

Procent af medlemmerne

Der er en overrepræsentation af socialpædagoger mellem 45 og 60 år – og det kan gøre det sværere for ældre socialpædagoger at få nyt job. For hvis arbejdspladserne i forvejen har en overvægt af medarbejdere over 50 år, foretrækker de måske at nyansætte yngre

måske den udvikling, lederne allerede nu ønsker at tage højde for ved at ansætte yngre medarbejdere.

– Nogle arbejdspladser har gang i et generationskifte og er meget bevidste om det ved nyanstillinger. Mange arbejdspladser har en overvægt i aldersgruppen +50 år, og det betyder i praksis, at de ældres kompetenceprofil er i overflod.

– Ofte vil arbejdsgiverne derfor foretrække yngre ansøgere, som også har kvalifikationerne i orden, men som bedre matcher brugergruppen i alder og medarbejdergruppen i bredden, siger Mette Carlsen.

Unge og nyuddannede i høj kurs

Kigger vi på statistikken (se figur) over længden af ledighed, så viser tallene, at de unge og nyuddannede går relativt kort tid ledig. Det tyder på, at arbejdsgiverne foretrækker unge og nyuddannede frem for ældre og erfarne.

Også selv om mange af de ældre ønsker at blive en del år på arbejdsmarkedet.

– En stor del af de ældre ledige siger, at de vil forblive længere tid på arbejdsmarkedet, hvis de kommer i job. Men hvis de fortsat skal gå ledige, foretrækker de at gå på efterløn, siger Mette Carlsen og gør opmærksom på, at tingene er selvforstærkende.

– Når der er en tendens til, at arbejdspladserne ansætter helt unge medarbejdere, bliver det meget tydeligt, at de ledige seniorer ikke er en eftertragtet arbejdskraft. Og det kan give store frustrationer hos den ældre ledige, som føler sig faglig kompetent og opfylder kravet om aktiv jobsøgning, men ikke bliver udvalgt til jobbet, siger hun.

Ung med de unge

Direktør for Socialt Lederforum, Ib Poulsen, mener, der især kan være to grunde til, at ledere ansætter yngre medarbejdere. Blandt de udviklingshæmmede på bostederne er der et generationskifte på vej, og det kan smitte af på lederne, så de foretrækker at ansætte yngre socialpædagoger, der aldersmæssigt passer til gruppen.

Den anden og meget kedelige grund er, at yngre medarbejdere er billigere end ældre, fortæller Ib Poulsen

– Mange af de ældre socialpædagoger over 50 år har en forholdsvis lang erfaring og er derfor også forholdsvis dyrere lønmæssigt end yngre. Og det betyder i tider, hvor lønbudgettet er knapt, at man ansætter yngre og dermed billigere medarbejdere. Men jeg er sikker på, at man i mange situationer hellere ville ansætte ældre erfarne medarbejdere, hvis budgettet var til det. ■

GRÅT GULD

Det er ikke livserfaring og faglighed, der giver arbejde, når man har den alder, jeg har

Selv om Ellen Øllgård Holm er rig på erfaringer, har hun som 58-årig svært ved at få job

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk, foto: Jens Bach

YDMYGELSE Ellen Øllgård Holm oplevede aktiveringen som nedværdigende og science fiction-agtig. Hun skulle stille sig op i en lang kø og stikke tommelfingrene ind i en maskine, hvorefter hun skulle befinde sig et bestemt sted og lave et eller andet, der ikke var nærmere defineret

Ellen er 58 år og socialpædagog. Og det, hun har oplevet, lyder som noget fra en science fiction-film:

Hun befinder sig i en lang kø. 40-50 personer står de i en lige række, den ene bag den anden. For enden af køen er der en maskine, som de skal stikke hånden ind i. De har fået at vide, at de skal bruge mindst to fingre. Hun vælger at bruge både sin højre og sin venstre tommelfinger. Maskinen scanner hendes fingre og skriver på skærmen 'kommer.'

Maskinen fortæller hende hermed, at hun er registreret til aktivering i jobcentret.

Ellen Øllgård Holm kan gå videre sammen med de andre.

Hun finder den afdeling, hvor hun skal være beskæftiget. Sætter sig ved et bord. Hun må selv bestemme, hvad hun vil lave, så længe hun bliver i den afdeling, hun tilhører, og laver noget.

Ellen vælger at sy tøj til familien og sig selv. Hun har allerede vævet fem kludetæpper. Andre laver for eksempel fuglekasser eller strikker.

Fredag er lidt anderledes. Her slutter dagen med, at de støvsuger og gør pænt der, hvor de har siddet. Og får tidligere fri.

Mens de arbejder, går der hele tiden nogen rundt og kontrollerer, at de laver noget.

Andet sker der ikke.

Når dagen er slut, stikker hun igen tommelfingrene ind i maskinen, og den skriver 'går'.

Hendes kommen og gåen for den dag er registreret.

Blev overflødig

Men det er ikke en scene fra en film. Ellen er arbejdsløs, og hendes oplevelse stammer fra aktivering i jobcentret.

– Det er meget ydmygende og ubeskriveligt, siger hun.

– Jeg synes det er sjovt at lave tingene, men jeg kan ikke have den måde, vi bliver behandlet på. Det er nedværdigende.

Ellen Øllgård Holm har aldrig i sin vildeste fantasi forestillet sig, at hun skulle ende sit lange

arbejdsliv med at være overflødig. Hun har altid klaret sig på arbejdsmarkedet og føler, at hun stadig har mange gode arbejdsår i sig.

Men når hendes dåbsattest åbenbart er blevet for gammel til arbejdsmarkedet, er hendes muligheder ikke så mange. Må hun erkende.

Da hun var ung, lå verden for hendes fødder. Hun rejste fra Vestjylland til København og blev uddannet sygehjælper. Allerede dengang fik hun smag for at arbejde med børn og unge. Hun tog derfor en rask beslutning og rejste tilbage til Vestjylland for at tage den skolegang, der skulle til for at komme ind på pædagogseminariet i Holstebro.

Ellen var meget optaget af studiet og hele miljøet på seminariet, som det udfoldede sig i begyndelse af 70'erne med gruppearbejde, diskussioner og røde lærere, hvor mange af dem var medlemmer af et venstrefløjparti. Det var Marx og Makarenko (russisk pædagog). Det var opgaver om børn i Øst og Vest, og det var fællesdemonstration i Ålborg over sociale forringelser og en studietur til Tjekkoslovakiet.

– Det var en spændende periode, og jeg lærte rigtig meget. Og jeg tog ingen skade af det. Jeg havde min egen mening om, hvordan tingene skulle være.

32 år blandt børn og unge

Da hun blev færdig på seminariet i 1977, var hun gravid med sit første barn, så hun ville vente med at søge pædagogstillinger. I stedet fik hun arbejde på det lokale plejehjem som sygehjælper. Hun havde jobbet til hun fødte.

– Barselsorloven var dengang kun otte uger, og det synes jeg var for lidt tid, siger hun. Hun valgte derfor at gå hjemme for egen regning.

I de efterfølgende 32 år arbejdede Ellen som socialpædagog, kun afbrudt af endnu to barselsperioder, hvor hun sagde sit arbejde op.

Hun har hele tiden været beskæftiget med børn og unge, blandt andet som børnehaveklasselærer og på opholdssteder for udsatte børn og unge.

Det er blevet til mange ansættelsesforhold, og hun har hele tiden fagligt haft mulighed for

at dygtiggøre sig og flytte sig hen, hvor de udfordrende arbejdsopgaver var.

Familieplejer

Ved siden af sit lønarbejde, blev Ellen Øllgård Holm sammen med sin mand godkendt som familieplejer, og i begyndelsen af 1980'erne fik de deres første plejebørn. Ellen var 31 år, og plejebørnene var et søskendepar, som var jævnaldrende med deres egne børn. Plejebørnene var hos dem i fire år, og de har stadig kontakt med de nu voksne plejebørn.

Og sådan er det også med mange af de andre børn, som de i årenes løb har haft i familiepleje. Nogen bor i nærheden. Mange kommer på besøg, og ofte kommer de og viser, når de selv har stiftet familie, fortæller Ellen.

De fleste plejeforhold har sat sig spor i Ellens erindring. Således også med en mor og hendes søn. Moren var prostitueret og narkoman. Ellen var forpligtet til hver dag at skrive dagsrapport til kommunen. Efter halvandet år, hvor moren hele tiden havde været meget ustabil, indstillede Ellen til socialforvaltningen, at det bedste for drengen var at blive anbragt. Da moren læste rapporten, gik hun under jorden med drengen. Men det gik ikke, og drengen blev anbragt hos slægtninge og fik en tryk opvækst.

Men alt det er historie.

Ellen og hendes mand havde det sidste plejeforhold for tre år siden. Hun er blevet for gammel til at være familieplejer.

– Når der er mere end 40 års forskel mellem børnene og plejeforældrene, må vi ikke have dem. Jeg kunne sagtens have flere børn med den erfaring og ekspertise, jeg har. Jeg sender fortsat mine ansøgninger, men de siger, jeg er for gammel, siger hun.

Mangler børn vestpå

Første gang, Ellen oplevede at blive fyret var for to år siden. Hun var 56 år.

Da der ikke længere bliver født så mange børn i kommunen, blev den ene børnehaveklasse

sløjfet, og selv om Ellen havde arbejdet på skolen i 12 år, var hun alligevel den senest ansatte, og derfor røg hun ud.

Kommunen havde været meget tilfreds med hendes arbejdsindsats og tilbød hende straks arbejde i en SFO.

Det job var Ellen glad for, og hun kunne trække på sine erfaringer fra sit mangeårige fritidsarbejde som leder af den lokale ungdomsklub. Også i dag lægger hun frivillige timer i klubben, hvor hun hjælper til med regnskaberne.

Ellens tid i SFO'en blev kort, for i forbindelse med kommunesammenlægningen skulle der spares penge, så hun og en anden medarbejder blev fyret.

Hun fik dog hurtigt et sygevikariat på et opholdssted, men da den sygemeldte lærer kom tilbage i slutningen af 2009, blev Ellen igen arbejdsløs.

Fik et nyt vikariat med unge mennesker. Da det ophørte i begyndelsen af 2010 blev hun igen arbejdsløs og har været det siden. Bortset fra lidt arbejde engang imellem som tilkaldte vikar i en skole. Og hun er tilmeldt Thy vikarbureau og vikarierer som sygehjælper på samtlige sygehuse i området, når det ellers kan lade sig gøre samtidig med, at hun er arbejdsløs.

– Men jeg er nødt til at være sikker på en hel uges vikararbejde, ellers får jeg problemer med min understøttelse, siger hun.

Du er god, men...

Ellen har søgt utallige pædagogstillinger – også mange uopfordret, men hver gang får hun afslag. Hun har været indkaldt flere gange til samtale, og nogle gange kommer afslagene bag på hende.

– Det er ikke altid, at jeg kan mærke, at jeg ikke får jobbet. Jeg tror ofte, at jeg får det, siger hun.

Ellen har altid følt sig godt behandlet, både når hun har været til samtale, og når hun bare har ringet på en stilling.

– De er meget søde med at sige, at de var benøvet over så mange ting, jeg vidste, og som jeg kunne, men de har valgt en, der var yngre, eller

PRES 'Jeg synes, det er for tidligt at holde op som 60-årig', siger Ellen Øllgård Holm, der alligevel overvejer at forlade arbejdsmarkedet og gå på efterløn

de har valgt en anden. Jeg tror inderst inde, at de tænker: 'Det kan ikke betale sig at fortælle hende, hvordan vi gør her, og så den tid, det vil tage at lære hende op, hvis hun alligevel kun er her et par år mere,' siger hun.

Og så er der generationsforskelle, mener hun:

– Mange ledere er ikke ret gamle, og de vil have nogen på samme alder. Jeg kan mærke det de gange, jeg har været til samtale.

Fra tue til tue

Ellen vil ikke en gang til opleve at skulle have sine tommelfingre skannet ind. Det er da også lykkedes hende at undgå det, fordi hun selv har fundet virksomhedspraktikker. Blandt andet i et aktivitetshus for tidligere alkoholikere og narkomaner og folk med psykiske problemer.

En praktik må kun vare fire uger, og Ellen søgte jobcentret om at blive ansat med løntilskud, men fik afslag med begrundelsen, at der ikke var råd.

I stedet fandt hun en anden virksomhedspraktik i et dagtilbud for udviklingshæmmede. Også her ville man gerne beholde Ellen, og hun søgte igen om at job med løntilskud, men fik afslag.

Hun fandt sig derfor en ny virksomhedspraktik på en gymnastik- og idræts efterskole, hvor hun hjælper til i køkkenet og i undervisningen.

Skolen vil gerne beholde hende og hun dem, så hun har igen søgt om at komme i job med løntilskud.

Men lykkes det heller ikke denne gang, har hun allerede en anden virksomhedspraktik på hånden.

Epilog

Den 30. september fik Ellen Øllgård Holm besked om, at jobcentret har sagt ja til at give hende et halvt år med løntilskud på gymnastik- og idræts efterskolen.

Når det halve år er gået er Ellen tæt på efterlønsalderen, og hun overvejer lige nu, om hun til den tid skal forlade arbejdsmarkedet og gå på efterløn. Allerhelst vil hun blive.

– Jeg synes, det er for tidligt at holde op som 60-årig.

Hun har altid forestillet sig, at hun også var på arbejdsmarkedet efter, at hun var gået på pension som 65-årig. At hun fik nogle vikartimer på sygehuset, for eksempel med at sidde vagt ved en patient

– Så ville jeg stadig komme ud og opleve noget og lære folk at kende, siger Ellen Øllgård Holm. ■

Diskuter dilemmaet på facebook

Bør ældre jobansøgere skjule deres alder?

Tror du, det er en fordel at skjule alderen i ansøgningen? Og er det i orden?

Deltag i debatten på facebook / se hvordan på www.sl.dk/facebook

Det er en lettelse

Når det ikke kunne være anderledes er efterlønnen at foretrække frem for arbejdsløshed, siger Grete Svendsen

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk
Illustration: Adam Wested

Det var først og fremmest en lettelse at gå på efterløn. Sådan følte Grete Svendsen det, da hun i september fyldte 60 år og valgte at gå på efterløn. Selv om hun både har lysten og helbredet til at fortsætte flere år endnu, så var efterløn at foretrække frem for arbejdsløshed og den kontrol, der dermed fulgte.

Grete Svendsen blev sammen med tre andre fyret i april i år. Begrundelsen var, at døgninstitutionen skulle spare, fordi kommunerne ikke længere anbringer så mange børn.

– Det var selvfølgelig os, der ikke er uddannede, som mistede jobbet, siger Grete Svendsen.

Hun var meget glad for sit arbejde, fordi hun kunne bruge sine erfaringer og kompetencer fra blandt andet 10 års arbejde på fuld tid som familieplejer. Det sidste barn fik hun i pleje som 42-årig. Der blev dengang bevilget dispensation til anbringelsen, da Grete var for gammel. Men kurators argument var, at netop hendes kompetencer ville være til gavn for det barn, kommunen ønskede at anbringe.

Besat til anden side

Da Grete ophørte som familieplejer, fik hun fuld-tidsarbejde først i en daginstitution og efterfølgende på den døgninstitution, hun nu er fyret fra. Da hun absolut ikke havde planer om at forlade arbejdsmarkedet, søgte hun en masse stillinger. Hun har søgt alt både inden for daginstitutioner, og inden for specialområdet, som især har hendes interesse. Hun fandt stillingerne på jobnet, i fagbladet, i lokalaviser, hørte om job gennem venner, og hun sendte også uopfordret ansøgninger til forskellige arbejdspladser. Hun søgte i hele Storkøbenhavn. På bare fem måneder nåede hun at søge mindst 75 stillinger.

– Jeg har prøvet hele paletten, siger hun.

Men hun hørte intet, udover brev om, at ansøgningen er modtaget og senere 'stillingen er besat

til anden side.' Hun er heller aldrig blevet indkaldt til samtale.

Sådan var det ikke tidligere. Her kunne hun ofte vælge mellem stillingerne.

– Jeg er overbevist om, at det er alderen. De vil gerne have vores erfaringer, men ikke vores alder, siger Grete Svendsen.

I vridemaskinen

Det var Gretes kontakt med jobcentret og arbejdsløshedssystemet, der for alvor fik hende til at beslutte sig for at gå på efterløn. Hun var flere gange indkaldt til samtale i jobcentret, men følte ikke, at hun kunne bruge det til noget. Det virkede som om, møder kun blev holdt, fordi det skulle man ifølge reglerne, fortæller Grete.

– På møderne blev de samme ting gentaget. For eksempel at man skal søge så og så mange stillinger om ugen. Det ved man jo godt, og i øvrigt søgte jeg jo mange flere, end jeg skulle.

Grete fik også at vide, at hun skulle søge arbejde uden for de områder, hvor hun har sine erfaringer og kompetencer.

– Der løber man endnu mere panden imod en mur. Hvis jeg for eksempel søger i en forretning, hvor jeg slet ikke har erfaring, er det at gøre grin med både arbejdsgiveren og mig. De vil jo have nogen med erfaring.

Grete Svendsen besluttede sig derfor for at gå på efterløn.

– Det var en lettelse at træffe den beslutning. Man bliver så mistænkeliggjort i jobcentret.

Hun forsøgte i god tid, inden beslutningen blev truffet, mentalt at forberede sig på det ved at sige til sig selv: 'Jeg går på efterløn, når jeg bliver 60 år'.

– Det er svært at tage beslutningen, fordi man føler sig sorteret fra, siger Grete Svendsen.

Hun har ikke fortrudt sin beslutning.

– Jeg er så lettet og så glad. Lettet over at jeg ikke hænger i det system, hvor jeg hele tiden skal sende ansøgninger og ikke får respons. Nu kan jeg gøre det, jeg har lyst til. Jeg er færdig på arbejdsmarkedet. Og dog.

Hun kan godt lokkes tilbage igen, siger hun.

– Hvis jeg på en eller anden måde blev headhunted, og det var et job inden for specialområdet, der tiltalte mig, så kunne jeg godt overtales. Jeg er en fleksibel arbejdskraft, og min mand kan godt passe sig selv, siger Grete Svendsen. ■

EFTERLØN

de at

til

anden

side

Ufrivilligt på efterløn

Mange socialpædagoger vil hellere arbejde end gå på efterløn, siger Socialpædagogernes efterlønsgroupe, men vælger alligevel det sidste frem for ledighed

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Illustration: Adam Wested

Der går næsten ikke en dag, uden at den politiske sprængfarlige efterlønssituation får plads i medierne, og det evige budskab fra visse politikere og fra erhvervslivet er, at efterlønnen bør afskaffes, fordi den belaster samfundsøkonomien. De ældre bør i stedet blive længere tid på arbejdsmarkedet og bidrage til fællesskabet.

Efterlønnen beskrives ofte som et frivilligt valg for folk over 60 år. Men sådan var det ikke for socialpædagog Grethe Svendsen, der fortæller sin historie i artiklen på de foregående sider. Hun ville gerne være blevet på arbejdsmarkedet, men kunne ikke få et arbejde. Derfor valgte hun efterløn.

– Og hun er ikke den eneste, der har det sådan, fortæller sagsbehandler i Socialpædagogernes efterlønsteam, Maja Jepsen. Hun vejleder og rådgiver socialpædagoger, der vil gå på efterløn.

– Tidligere gik man frivilligt på efterløn, måske fordi man var træt eller ville have tid til børnebørnene. Man trak sig tilbage med god samvittighed og med en følelse af, at man havde gjort det godt i 40 år, siger hun.

– I dag oplever mange, at det ikke længere er et frivilligt valg, de træffer. De er blevet arbejdsløse og foretrækker så efterlønnen frem for ledighed, fordi de ikke kan holde til arbejdsløshedssystemet. De føler sig jagtet samtidig med, at de oplever, at de ikke får arbejde på grund af alderen, siger Maja Jepsen.

Det er hendes erfaring, at nogle arbejdsløse socialpædagoger træffer beslutning om at gå på efterløn, efter at de har været til møde i jobcentrene.

– Det er socialpædagoger, som har været på arbejdsmarkedet i rigtig mange år, og så bliver de som ledige mødt af et kontrolsystem, som er ubærligt at acceptere, når man gør alt for at skaffe sig et job. Mange af dem fortæller, at de helst vil blive på arbejdsmarkedet, men de føler sig tvunget til at trække sig tilbage, siger Maja Jepsen.

Får et ufrivilligt puf

Tal fra Socialpædagogernes arbejdsløshedskasse viser, at næsten en tredjedel af dem, der vælger at gå på efterløn som 60-årige, kommer fra ledighed. (Se figur) Procentsatsen falder med alderen, således at næsten alle dem, der går på efterløn som 65-årig, kommer fra beskæftigelse.

Tallene kan ikke umiddelbart sige noget om, hvorvidt de ledige har valgt efterløn efter eget ønske, eller fordi de har følt sig presset ud. Men for mange er der ikke tale om et frivilligt valg. Det vurderer jobkonsulent Mette Carlsen, Socialpædagogerne i Kreds Midt- og Vestjylland, efter at have interviewet adskillige ældre arbejdsløse over 55 år (hendes diplomopgave om vejledning af ledige socialpædagoger kan downloades fra den elektronske udgave af denne artikel på bladets hjemmeside: www.socialpaedagogen.dk).

– Jeg ser en tendens til, at ledige over 55 år puffes ufrivilligt ud af arbejdsmarkedet, og derfor bliver valget mellem at forblive på eller forlade arbejdsmarkedet ikke frivilligt, siger Mette Carlsen.

Gå med oprejst pande

Mange lønarbejdere vælger efterlønnen, fordi de gerne vil have en værdig afsked fra arbejdsmarkedet, fortæller en ekspert på området, arbejdsmarkedsforsker og professor ved Aalborg Universitet, Per H. Jensen. Han henviser til en undersøgelse, hvor 40.000 ud af 150.000 efterlønsmodtagere svarer, at de gerne vil have et arbejde.

– Men man vælger efterlønnen. Hvis du alligevel ikke ved, om du er købt eller solgt, er det mere værdigt selv at træffe beslutningen og dermed komme en eventuel ubehagelig oplevelse i forkøbet, siger Per H. Jensen.

Han gør opmærksom på, at initiativet alene ligger hos arbejdsgiverne. Det er dem, der kan inspirere folk til at blive eller det modsatte. Han henviser til flere af sine undersøgelser, som viser, at folk bliver, hvis arbejdsgiverne siger: 'Vi har brug for dig'.

Han har spurgt folk i arbejde, om arbejdsgiverne har gjort noget for at beholde dem, og 80 procent svarer ja, hvorimod det kun er 20 procent af efterlønnerne, der har oplevet det samme.

– Efterløn er, hvad man kan kalde et ambivalent gode. Jo længere væk, du er fra det, jo bedre ser det ud. Det vil sige, de unge synes, det er helt fantastisk, og det samme gælder politikerne, som aldrig selv vil få brug for at gå på efterløn. Men økonomisk er det ingen dans på roser.

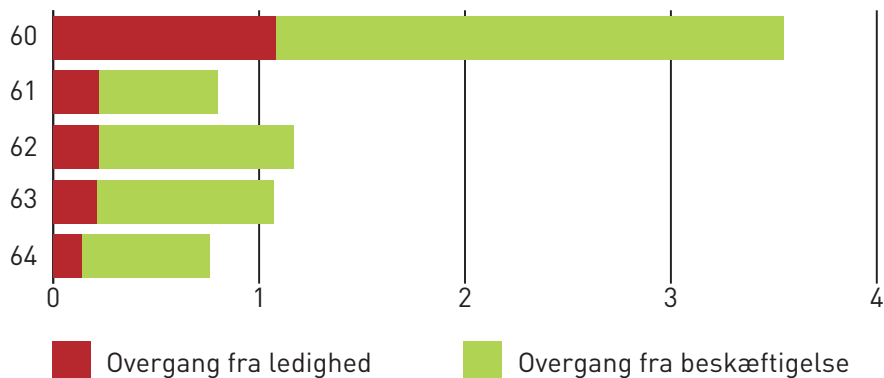
– Det grå guld er eftertragtet, hvis du er akademiker, og man kan se, at vidensintensive virksomheder som Novo Nordisk har en højt udviklet seniorpolitik, fordi man vil holde på de ældre medarbejdere længst muligt, siger Per H. Jensen.

Men så attraktive er seniorer ikke inden for alle områder, så her er det nødvendigt, at der bliver gjort en indsats for at fastholde ældre medarbejdere, mener han.

– Problemet er, at arbejdsgiverne i øjeblikket kører fuldstændig på frihjul. De vil have efterlønnen afskaffet, så de kan få medarbejdere til rådighed, men de gider ikke gøre noget for at passe på de ældre, siger Per H. Jensen. ■

Til efterløn fra ledighed eller beskæftigelse

Alder ved overgang til efterløn, 100 personer

Omkring en tredjedel af de socialpædagoger, der valgte at gå på efterløn som 60-årige, kom direkte fra ledighed. Det viser denne statistik, der bygger på den gruppe socialpædagoger, der er født mellem 1935 og 1940 og altså er cirka 70 til 75 år – tendensen er den samme, når man kigger på de lidt yngre årgange

SOCIALE MEDIER

Socialpædagogerne og KL: Få klare linjer på Facebook

Må man gå på Facebook i arbejdstiden? Hvordan må man omtale sin arbejdsplads? Den slags kan det være en rigtig god ide at få afklaret, mener såvel Kommunernes Landsforening som Socialpædagogerne

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Hold kæft en møgdag, jeg har haft i dag. Min afdelingsleder er den mest inkompetente pædagog, jeg nogensinde har mødt – hvis jeg overhovedet kan bruge betegnelsen pædagog om hende.

Sådan kan man omkostningsfrit rase ud hos en ven, hvis det sker hjemme i privaten. Men hvis klagesangen lyder som en besked på vennens Facebook-væg, kan det skabe store problemer. For raseriudbruddet kan hurtigt blive spredt og læst af alle mulige, herunder chefen – og så kan der både

komme en sag om brud på injurielovgivningen og en sag om samarbejdsvanskeligheder. Og hvis man oven i købet også fortæller om for eksempel beboernes private forhold, kan der også komme en sag om brud på tavshedspligten.

Socialpædagogernes Landsforbund har haft den første sag, hvor et medlem blev indkaldt til tjenstlig samtale på grund af nogle skriverier på Facebook, og Kommunernes Landsforening, KL, kender problemstillingen godt. KL har ikke noget eksakt tal for, hvor tit de bliver ringet op af kommuner, der har konkrete ansættelsesretlige spørgsmål i forbindelse med Facebook eller andre sociale medier – men det drejer sig i hvert fald om en håndfuld om måneden, fortæller chefkonsulent Helle Groth Christensen fra det juridiske kontor.

– Og i de sager, hvor en medarbejder har udtalt sig uheldigt om sin arbejdsplads, chef eller kollega, har vi fået indtryk af, at medarbejderne ikke altid har været 100 procent bevidste om konsekvenserne. Derfor siger KL nu, at det kan være en rigtig god ide, at medarbejderne får nogle gode

Mistede jobbet efter skriverier på Facebook

'Overvejer at sige: Fuck det hele det hele og lade dem vinde deres hetz i første omgang!!' 'Det er slut, grænsen er nået og der er erklæret krig.'

Sådan skrev en vagt i et sikkerhedsfirma blandt andet på sin Facebook-væg, hvor blandt andre tidligere kollegaer og samarbejdspartnere til sikkerhedsfirmaet kunne læse med. Hun var blevet utilfreds, fordi hun i forbindelse med en graviditet var flyttet fra natholdet til dagholdet og gået ned i tid. Da hun kort efter aborterede, ønskede hun, at få sine gamle arbejdsopgaver tilbage – men det fik hun ikke.

Da Sikkerhedsfirmaet opdagede skriverierne på Facebook, blev vagten bortvist fra den ene dag til den anden. Vagten søgte hjælp hos sin fagforening, Serviceforbundet, der kørte en sag i Arbejdsretten. 15. september i år kom afgørelsen: Sikkerhedsfirmaet var berettiget til at opsigte vagten på baggrund af hendes ytringer på Facebook – men ytringerne var ikke så grove, at de var berettiget til at bortvise hende. Derfor fik hun en erstatning for uberettiget bortvisning.

Læs hele kendelsen på www.kortlink.dk/88v9

råd om, hvordan de skal gebærde sig på nettet, siger Helle Groth Christensen.

Diskuter i MED-udvalgene

Socialpædagogernes næstformand, Marie Sonne, er enig:

– Det er nødvendigt med helt klare retningslinjer, der bør evalueres løbende i MED-udvalgene (medarbejderindflydelsesudvalgene, *red.*)

Marie Sonne og Helle Groth Christensen mener begge, at der både kan være behov for at præcisere den gældende lovgivning og for at definere spillereglerne på den enkelte arbejdsplads. Når det gælder loven, er der nogle helt klare regler for, hvad man må sige i det offentlige rum – og de er de samme, hvad enten man skriver et læserbrev, taler højt i toget eller bruger Facebook på en måde, hvor mange kan læse med. For eksempel at man ikke må bryde sin tavshedspligt – og eksempelvis videregive følsomme oplysninger – eller komme med injurier og for eksempel sige, at chefen er inkompetent – med mindre, hun altså er det, og man kan bevise det. Omvendt sætter loven også grænser for, hvor meget man kan begrænse ytringerne på Facebook. Offentligt ansatte har nemlig en udvidet ytringsfrihed, der gør det ulovligt, at forhindre dem i for eksempel at påpege problemer i forbindelse med besparelser på arbejdspladsen.

– Reglerne er sådan set de samme, som før vi fik de sociale medier. Den største forskel er bare, at folk ikke altid har den fulde kontrol over, hvor

mange de henvender sig til, når de bruger de sociale medier som Facebook. De tror, de henvender sig til ganske få, og henvender sig i virkeligheden til rigtig mange, siger Helle Groth Christensen.

Individuelle retningslinjer

Ud over de generelle problemstillinger kan det også være nødvendigt at definere nogle specifikke retningslinjer på den enkelte arbejdsplads.

– Må man for eksempel gå på Facebook i arbejdstiden? Og hvordan og hvornår? Er det en god eller en dårlig ide at blive venner med brugerne? Må man lægge billeder fra afdelingens julefrokost på Facebook? Hvad er retningslinjerne for den måde, man omtaler kollegaer, chefer, brugere og andre mennesker, der er relateret til arbejdspladsen? Kan Facebook bruges som et decideret arbejdsredskab, for eksempel i kontakten med unge? Og hvordan skal det i givet fald foregå? Og hvad er konsekvensen, hvis man overtræder retningslinjerne? spørger Marie Sonne. Hun gør opmærksom på, at konsekvenserne af ubetænksom adfærd på Facebook kan blive alvorlige – for eksempel kan det meget nemt tolkes som samarbejdsproblemer, hvis man skriver grimt om chef eller kollegaer. Og så opfordrer hun til at følge de samme standarder for god opførsel, som også gælder uden computere og mobiltelefoner.

Socialpædagogernes Landsforbund har allerede samlet en række gode råd om Facebook (se boks). KLs juridiske afdeling er på vej med fif, der bliver lagt ud på hjemmesiden. ■

I de sager, hvor en medarbejder har udtalt sig uheldigt om sin arbejdsplads, chef eller kollega har vi fået indtryk af, at medarbejderne ikke altid har været 100 procent bevidste om konsekvenserne

Helle Groth Christensen,
KL's juridiske kontor

Få inspiration til diskussionen

Hvis I på din arbejdsplads ønsker at diskutere retningslinjerne for brug af Facebook og andre sociale medier, kan du hente inspiration her:

Gode råd fra Socialpædagogerne

På Socialpædagogernes hjemmeside, www.sl.dk, kan du under overskriften 'Vær varsom på Facebook' finde en række gode råd om brug af Facebook. Læs dem på www.kortlink.dk/88p5

Erfaringsopsamling på Facebook

I Facebook-gruppen 'Fagbladet Socialpædagogen' deler deltagerne erfaringer om retningslinjer for Facebook på arbejdspladsen. Læs dem på www.kortlink.dk/88p6 (du skal være logget ind på Facebook).

Eksempel på gode råd til medarbejderne i en kommune

På sin hjemmeside offentliggør KL et eksempel på gode råd om brug af Facebook og andre sociale medier. Det er Svendborg Kommune, der giver 12 gode råd til deres medarbejdere. Læs dem på www.kortlink.dk/88p7

Få styr på brugen af sociale medier på din virksomhed

Sådan lyder overskriften på en artikel på hjemmesiden Jobzonen.dk, der er skrevet af advokat Tommy Angermair. Artiklen gennemgår blandt andet fordele og risici ved sociale medier på arbejdspladsen og kommer med en række punkter, der bør være med i skriftlige retningslinjer om brug af sociale medier. Artiklen henvender sig til arbejdsgivere, men kan være lige så god inspiration for medarbejdere, der ønsker indflydelse på virksomhedspolitikken. Læs artiklen på kortlink.dk/88rt

BANDEMEDLEMMER

Golfen tæmmer temperamentet

Gadearbejder Thomas Clausen hiver bandedemedlemmer fra det hårdt belastede Askerød på golfbanen. For golfen tæmmer temperamentet, tvinger drengene til ro og koncentration og skaber tid til at snakke. Fem ture på greenen har styrket tilliden og respekten mellem Thomas og Bloodz-medlem, 20-årige Ami

Af Nana Toft, redaktionen@sl.dk

Foto: Per Morten Abrahamsen

Nyfriseret, nyklippet grønt græs så langt øjet rækker. Grønne, røde, blå vimpler – spredt ud over et bakket område med sandbanker, små søer og græstoppe – slår en anelse med halen, svirper ind på stængerne med små smæld.

Sommeren er lige så stille ved at gå på hæld. Luften bider på underarme og i næsen, og solen hænger en anelse. Så Ami, der normalt har polo-skjorte på her, er trukket i den lidt tykkere hæt-tetrøje i dag. De baggy cowboybukser, der hænger en anelse bagi, er trukket på, og på fødderne sidder der et par lidt for store, sorte gummisko. Løst-snorret, naturligvis.

Køllen er i hænderne, og hænderne er strakt ud foran en sænket krop. Knæ og ben, ikke alt for stive, nej, bevægelige. Øjnene stirrer på en lille, hvid bold på størrelse med en mellemstor tomat, der ligger stille foran ham på græsset.

Og køllen svinger. Knald, den rammer bolden. Et lille stykke græs bliver flænset med op, da

bolden flyver i en ujævn bue foran ham, plumper uskønt ned ganske få meter længere henne.

– Du rammer den for højt. Du skal ind under bolden, din padde, lyder det fra Thomas Clausen, der giver Ami et dask på siden af hovedet. Ami kigger op på Thomas, smiler, og siger:

–Arj, hvad sker der for de huller i dag, mand.

Thomas lægger en flad hånd i nakken af Ami, tager fat og ryster ham lidt, de griner, og Thomas skubber ham videre, mens han hiver den trillende taske med køllerne foran sig, kører den ind foran Ami, der tager imod den og i et stille og roligt tempo bevæger sig fremad.

Der er ingen andre mennesker på fairwayen.

Kun Thomas og Ami, en lille hvid bold, en række køller, vind, vejr og et par timer foran sig, hvor man kun skal tænke på det næste hul. Det næste slag.

Her er Ami ikke kun et højtrangerende bandedemedlem fra Bloodz i Askerød. En dreng, der er vokset op på et utal af opholdssteder, der kom i ungdomsfængsel for første gang som 15-årig og har været inde et par gange siden. En dreng, der så længe han kan huske har været i Bloodz. Men som alligevel er begyndt at synes, at der må være noget andet, livet kan byde ham. Måske en uddannelse, et arbejde, et liv uden for banden. Måske et liv, hvor han kan hjælpe andre unge, der er godt på vej ind i det miljø, han kender alt for godt.

Tid til tillid

For gadearbejder Thomas Clausen kan golfen noget, mange andre idrætsgrene ikke kan. Golfen kræver ro. Den kræver koncentration. Den kræver stilhed, respekt for natur og græs. Den kræver etik. Den tæmmer de iltre temperamenter.

Til forskel fra mange velmenende projekter, der tror, de her drenge har bedst af at komme af med

KULTURMØDE På greenen møder Ami, der allerede har været i fængsel flere gange, en helt ny verden, der kalder på stilhed, respekt og koncentration

EN SOM ANDRE Sidste gang Ami spillede golf, fik han en overraskelse: 'Der var én, der kom hen og grinede sammen med mig. En af de andre golfspillere. Det er jeg altså ikke vant til. At der er nogen... helt normale... der snakker til mig'

en indestængt vrede i en boksering et par gange om ugen, så tæmmer golfen den indre vrede og kynisme.

For på golfbanen er alle lige. I poloskjorte kan man være direktør, hjemmegående, bandemedlem. Man ser en golfspiller. De ser en golfspiller. Men frem for alt er der tid på en golfbane. Tid til at snakke. Tid til at opbygge en relation bygget på tillid og respekt til Askerød-drengene.

For det er tilliden, respekten og fortroligheden, der får dem ud af kriminaliteten og ud af banderne.

I hvert fald hvis du spørger Thomas Clausen.

Ikke at de er kammerater. Nej, de taler godt sammen, og Thomas har vundet Amis fortrolighed. Men Thomas har hemmelig adresse. For nok går der en forvokset knægt rundt på banen den her mandag formiddag i august og udstråler stor sårbarhed. Som kigger på Thomas, ikke som en far, men måske som faderfigur. Som smiler af Thomas' kommentarer om hans rådne spil.

Men det er den samme dreng, der er bekendt med skydevåben, har siddet inde for røveri og som for mindre end et halvt år siden lavede et stunt i Askerød, han ikke ønsker at have på skrift.

Thomas er et 'helle'

50 meter fra Askerød i Greve ligger en tankstation. Når der er virkelig gang i den, skal selv politiet have minimum en deling, før de trænger ind i området. Men ganske ofte står Thomas på tankstationen. Som et 'helle'. Aftalen med politiet er, at står man på tankstationen, hos Thomas, bliver man ikke anholdt. Så kan man løbe derhen, væk fra voldsomheden i Askerød, og alligevel følge med i, hvad der sker. Og man kan tage sig en lille snak med Thomas.

Mange mennesker – familie, venner og kolleger – synes, at Thomas burde gå med skudsikker vest, når han bevæger sig rundt i området, især om aftenen. Men det vil Thomas ikke. Han har heller ikke en T-shirt på, der signalerer, at han er gadearbejder, som man gør mange andre steder. Han er kommet i området i mange år og har opbygget en relation til bandemedlemmerne på en anden måde: Ved at være der, som han siger. Uden fordomme og uden opskrift på, hvad der er rigtigt og forkert.

– Man skal ikke undervurdere dem, siger Thomas. For ham at se er de her drenge, de bandemedlemmer vi ser i dag, nogle af de mest kyniske og hårde kriminelle, han har set. Og han har begået fejl. Fejl, der har bragt ham i voldsomme situationer. Som sidste år, da han glemte at hilse på et ungt bandemedlem. Hvilket resulterede i en pistol for panden.

Det lærte ham, at han skal være mere forsigtig. Men Thomas får han kun skabt en tillidsfuld relation til de her bandemedlemmer ved at være der for dem. Vise, at det nytter, at de kommer til ham. Den fordomsfri tilstedeværelse indbefatter også, at han har valgt at være ligeglad med deres kriminalitet. At de begår den. Han spørger ind til det, men han dømmer ikke. Han er også ligeglad med, om de stadig er medlem af Bloodz.

Pædagoger sover i timen

På vej mod et nyt hul. Ami har smidt bolden i det lange græs. Væk er den. Ami kaster en ordentlig spytklat af sted. Ny bold. Knald, af sted med den. Flot bue. Thomas smiler. Han er tydeligvis tilfreds.

– Flot slag, Ami.

Thomas er en tæt fyr. Kortklippet. Kortstammet. Vidste man ikke bedre, kunne man godt forveksle ham med en rod. Der er noget i hans ud-

stråling, der signalerer, at han måske ikke ligefrem er født med en sølvske i munden.

Det er han så heller ikke. Han har også været 'en anelse omkring', som han formulerer det. Små-kriminalitet som ung og den slags. Igen understreger han, at han ikke er 'bong-kammerater' med de her bandedrenge. Men han genkender deres 'pusten-sig-op-macho'-attitude, han ved hvor de kommer fra, og han kan tale deres sprog.

– Pædagogerne sover i timen med de her bandemedlemmer, siger han.

– Prøv bare at se de her unge, der kommer ud fra opholdsstederne. De ryger lige tilbage igen. For pædagoger fornyer sig overhovedet ikke.

Ifølge Thomas er der en helt ny bølge af bandemedlemmer nu her. En gruppe, der er mere grove og mere kyniske. Drengene helt ned til 10-års

alderen, der som det mest naturlige i verden render rundt med våben.

– Det skal man som pædagog altså være gearet til. Og det er vi ikke. Vi tror, det er noget, der er her lige nu. At det går over. Det gør det bare ikke, siger Thomas.

– Ami er en af dem, der kan komme ud af det her lort. Han har det her drive. Jo mere tid, vi bruger på dem, jo mere får de følelsen af at være gode nok. Men lige nu er jeg den eneste, Ami kan tale med. Og lige nu er der fortsat ingen opfølgning på noget som helst fra f.eks. kommunens side. Det er sgu' frustrerende, siger Thomas.

Virksomhederne skal på banen

Idéen til golfprojektet fik Thomas for et halvt år siden, da han hørte om det lignende projekt –

INSPIRATION Thomas Clausen (med flaget) fik ideen til golfprojektet, da han hørte om et lignende projekt for udsatte børn og unge. 'Det gør jeg sgu' også med Askerød-drengene', tænkte han

Out of Bounds

Golfprojektet målrettede de 15-22-årige fra Askerød i Greve. Enten bandemedlemmer eller dem, der ligger i gråzonen til bandemiljøet. Om baggrunden for projektet siger Thomas Clausen:

– Mange bandemedlemmer ser verden med andre øjne. De har deres eget æreskodeks og mener, at andre folk ser på dem med bestemte øjne. De har svært ved at indgå i normale miljøer. På golfbanen har jeg dem på tomandshånd eller i små grupper á to og to i to timer. Her har vi mulighed for at snakke i rolige og pæne omgivelser eller bare nyde naturen. De vil komme væk fra deres miljø – og ud på ukendt grund.

– Vi vil træne redskaber til at styre deres temperament. Øge deres selvindsigt. Opleve naturen. Lære regler og etik. Styrke selvtiliden og se, hvad der sker, når man pludselig står et sted med en helt bestemt dresscode.

Golfprojektet strakte sig fra juni – ultimo september 2010. Gadearbejder Thomas Clausen håber på at udvide projektet og inddrage en lang række lokale virksomheder, der forhåbentlig kan give de unge bandemedlemmer en chance på arbejdsmarkedet.

'Backspin & Selvværd' – et golfprojekt til socialt udsatte børn og unge. Han tænkte; det gør jeg sgu' også med Askerød-drengene. Og sådan blev pilotprojektet 'Out of Bounds', som Thomas kalder det, til.

Hen over sommeren har mellem 15 og 20 Askerød bandedrengene gået lange ture på golfbanen. De har skiftet hættetøjet ud med polo-outfittet. De er blevet rusket i. Talt med. Lyttet til. Og de er blevet mødt med anerkendelse og respekt af

HÅB 'Ami er en af dem, der kan komme ud af det her lort', vurderer Thomas Clausen

andre, fordi golfen har været en fælles begivenhed for alle.

Nu håber Thomas, at han kan udvide sit pilotprojekt. Den berømte opfølgning på projektet skal være, at få virksomhederne i kommunen på banen. Få dem involveret og forhåbentlig give drengen en mulighed for en lærlingeplads eller et arbejde.

Thomas, han er anderledes

Vi tager i døren ind til caféen. Den er låst. Skiltet siger, at de først åbner kl. 15 om mandagen. Vi sætter os ned på et par caféstole.

– Sidste gang jeg var her, var der én der kom hen og grinede sammen med mig. En af de andre golfspillere. Han snakkede til mig. Det er jeg altså ikke vant til. Altså, at der er nogen..helt normale.. arj, altså forstår du, normale der snakker til mig. Jeg er vant til at tale med folk, der ligner mig.

– Jeg har været rigtig meget i ungdomsfængsel. Nogle pædagoger er gode. Andre er lige glade. De gode er dem, der også lytter til dig. Som ikke bare siger til dig, at 'sådan gør vi bare her', slut uden diskussion. Thomas, han er anderledes. Han har hjulpet mig rigtig meget. Også her på golfbanen. Her kan vi slappe af. Her er meget roligt. Der er tid til at tage sig en smøg.

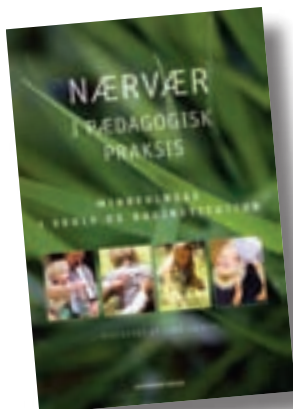
– Fortæl om ham der drengen, du hjalp i weekenden. Ham hvis mor tog en overdosis og døde, bryder Thomas ind. Ami nikker.

– Der er ham her den unge fyr. Han er 17 år. Hans mor var junkie. Hun havde OD'et i weekenden, så vi tog over i lejligheden. Her sad han med en kniv i den ene hånd og en saks i den anden. Så tog jeg ham med ud og køre en tur. Jeg ved fra mig selv, at det hjælper bare at komme ud og få lidt luft. Og få snakket lidt. Jeg håber faktisk på, at jeg en dag også kan hjælpe nogle af de her unge, der er på vej ind i det her miljø, hvor jeg selv er. Det tror jeg faktisk, jeg vil være god til.

Og så får Ami lige endnu et klap på skulderen. ■

BØGER

Redigeret af Maria Rørbæk

Nærvær. I pædagogisk praksis

Redigeret af Lone Svinth

Når roen sænker sig. Sådan lyder en del af en kapiteloverskrift i denne bog – og bogen handler da netop også om at give børn erfaringer med at være til stede i sig selv og opleve ro til at være og lære. For som redaktøren skriver i forordet: 'Evnen til at lade roen falde på sig og koncentrere sig i et miljø med mange ydre stimuli udvikles ikke nødvendigvis af sig selv'. Bogen præsenterer erfaringer fra

danske skoler og daginstitutioner, som arbejder med nærvær – og den er fuld af forskellige øvelser som for eksempel kropslig/sanselig opmærksomhed, vejrtræknings- og afslapningsøvelser samt massage og yoga. Der er også eksempler på nærværende kunst- og musikundervisning. I forordet skriver redaktøren, at bogens sigte er at bidrage til, at fokus flyttes fra det enkelte såkaldt urolige barn til den sociokulturelle kontekst og det samspil, som hverdagslivet i skole og daginstitution udleveres i. I indledningen påpeger hun endvidere, at børn ofte er betydeligt mere sanselige, og væsentligt bedre til at lade sig opluse af det, de laver her og nu, end voksne. Og at noget tyder på, at vi voksne, og den kulturelle kontekst vi skaber for børnene, ikke just fremmer deres evne til nærvær.

Udkommet på Akademisk Forlag. 256 sider. 373,75 kr.

Danske børn - Når tavsheden brydes

Af Stig Andersen

Jeg har altid skullet skjule noget og bære på hemmeligheder. Sådan siger Chanette Sørensen, der er en af seks unge voksne, som i denne bog fortæller deres livshistorie – historier om vold, misbrug og hjem i total opløsning. Hun fortæller blandt

andet denne historie, der foregik, da hun som barn var på et værts- hus sammen med sin mor, stedfar og lillesøster: 'Da vi stod der, kom der en ung mand, som åbenbart provokerede Josef, som overfaldt ham og gennemsmadrede ham. Lige foran mig og min lillesøster. Hvad det var, den unge mand havde gjort, ved jeg ikke. Men Josef gennemsmadrede ham i hvert fald. Det var en meget, meget voldsom episode, han havde blod over det hele. Jeg blev rigtig ked af det, min lillesøster stod og heppede og min mor prøvede at standse det og tog sig af mig'. Bogen har et politisk sigte og vil gøre det tilgængeligt for beslutningstagerne, hvad udsatte børn må leve med indtil samfundet skrider til handling. Forordet er skrevet af formanden for Børnerådet, Lisbeth Zornig Andersen, der pointerer, at bogen ikke er for sarte sjæle. Danske Børn er finansieret af Ousbjerggaard Fonden, og materialet skal også bruges til en dokumentarfilm. Læs mere på www.danskeboern.dk

Udkommet på Forlaget Multe. 191 sider. 278 kr.

Kvinder med ADHD

Af Sari Solden

'Kvinder med ADHD lever ofte i en skjult verden. Nogle kalder det at lade som om man er normal. Jeg kalder det for et 'skabsliv', hvor man er låst inde med sit rod'. Sådan skriver forfatteren til denne bog, der er uddannet psykoterapeut med en mastergrad i klinisk psykologi og selv har ADHD. Bogen er oversat fra amerikansk, og det er den første bog på dansk målrettet netop kvinder med ADHD. Hvor afbrydelser, råben og uro er det, vi ofte forbinder med ADHD dreng, reagerer piger ofte anderledes indadvendt. Det betyder, at de kan gå igennem skoletiden uden at de selv eller andre finder ud af, hvad det er, der er galt med dem – og at de i mange år lider det ene uforståelige nederlag efter det andet med skam, afmagt, lavt selvværd og desperation. Bogen går i dybden med, hvad ADHD er og forklarer, hvordan ADHD kan være en kønsdiskriminerende lidelse. Bogen belyser også, hvad ADHD gør ved ens liv og hvordan man selv kan tage skridt til at forbedre sin livskvalitet – sidste kapitel handler blandt andet om, hvordan man kan omstrukturere sit liv.

Udkommet på Forlaget Pressto. 391 sider. 299 kr.

Fra terapi til pædagogik

Redigeret af Anette Holmgren

Denne bog handler om narrativ praksis med særligt fokus på det pædagogiske arbejde inden for især de specialpædagogiske og socialpædagogiske områder. Og narrativ praksis handler, som der står i forordet, om at få øje på de fortællinger, som er med til at skabe livet, og som øver indflydelse på menneskers handlinger og følelser. Narrativ praksis handler også om at synliggøre og sand-synliggøre, at det, som fortælles, aldrig er alt, hvad det er muligt at fortælle.

Bogens første kapitel er en grundlæggende beskrivelse af narrativ praksis og de væsentligste begreber og ideer – i senere kapitler kommer der kød og blod på teorierne, og der er blandt andet eksempler fra arbejdet med narrativ praksis på et opholdssted, et krisecenter, en dagbehandlingsskole og i misbrugsbehandling. Hvor narrativ praksis tidligere oftest blev benyttet i terapeutiske sammenhænge, anvendes det nu også i mange andre sammenhænge. Bogens sidste kapitel giver en række helt konkrete ideer, der kan bruges til at komme i gang med narrativ praksis – det kan for eksempel handle om at finde alternativer til 'problemhistorien'. For eksempel ved at lave et såkaldt 'færdighedsdokument', der er baseret på det, som barnet eller den unge selv siger, at han/hun kan.

Udkommet på Hans Reitzels Forlag, 282 sider. 325 kr.

fagbladet på facebook

FAGBLADET

SOCIAL
PÆDAGOGEN

Facebook-gruppen 'Fagbladet Socialpædagogen' er et rum til faglig refleksion og dialog. Der er mere end 2.600 deltagere. Vi har plukket i indlæggene – nogle er forkortet og redigeret.

Læs mere – og send selv bidrag – på Facebook-gruppen, som du finder via www.sl.dk/facebook

Redigeret af Maria Rørbæk,
mrk@sl.dk

Bør socialpædagoger tage arbejdet med hjem?

DEBATFORUM 15. OKTOBER

Maria Rørbæk, Socialpædagogen Er det rigtigt eller forkert, at en medarbejder på en døgninstitution tager et barn med hjem i fritiden?

DEBATFORUM 15. OKTOBER

Laila Hansen At en pædagog yder en ekstra indsats, skal man bestemt ikke laste nogen for. Noget andet er, hvis pædagogen udvælger sig en 'yndling,' og gør forskel på denne og de andre. Det er jo uacceptabelt.

DEBATFORUM 15. OKTOBER

Ellinor Kyhl Berg Mortensen Jo ældre jeg er blevet, jo mere tænker jeg, at det er en illusion, at det offentlige system kan løse de mangeartede sociale problemer, der udvikler sig. Jeg ser en fordel i, at vi træder til som enkeltpersoner dér, hvor vi har ressourcerne til det. Det er dokumenteret i flere undersøgelser, at en særlig relation kan gøre en afgørende forskel på det personlige og sociale område.

DEBATFORUM 15. OKTOBER

Marianne Spindler Jeg synes, man skal have det aspekt med, at man pludselig kan forsvinde ud af det unge menneskes liv igen, fordi man f.eks skifter job... Hvad så med den følelse af svigt, der grangiveligt må opstå?

DEBATFORUM 16. OKTOBER

Finn Grundvad Pedersen Uha, der er nok lige mange saglige argumenter, der er for som imod, men i bund og grund drejer det sig jo om, hvad vi hver især har af ekstra overskud i det arbejde, vi udfører. Man har tit hørt: 'Du skal arbejde professionelt, og ikke tage arbejdet med hjem,' men helt ærligt, så gør mange det nok mentalt. Hvis der er noget, der rammer ens hjerte, så synes jeg, at det er helt i orden og prisværdigt, hvis man har overskud til at bruge sin fritid på at gi' lidt af sig selv ved at tage en beboer med hjem. Desværre kan der måske opstå et problem blandt kollegaer, hvis der hældes lidt til janteloven.

DEBATFORUM 16. OKTOBER

Lissy Aarestrup Andreasen Det er okay at invitere beboere hjem i sit eget hjem, når bare det er afklaret med kollegerne, og man selv og ens egen familie har overskuddet til det. Jeg tænker, at hvis det er afklaret med kollegaerne, så er det ud fra en fælles beslutning om, at det er godt for beboeren.

Retningslinjer for Facebook på arbejdspladsen

DEBATFORUM 13. OKTOBER

Maria Rørbæk, Socialpædagogen Har din arbejdsplads lavet retningslinjer for brug af Facebook? Hvad siger de? Og hvordan er de blevet besluttet?

DEBATFORUM 13. OKTOBER

Lotte Wiedemann På min arbejdsplads er det ikke acceptabelt at være venner på Facebook med beboere eller pårørende. Derudover har vi ikke tid til at sidde med private ting i arbejdstiden. Men det er ok for mig, hvis en kollega vælger at bruge ti minutters pause på Facebook. Jeg foretrækker at gå ud at ryge.

DEBATFORUM 13. OKTOBER

Erik Borring Vi må ikke gå på Facebook via arbejds-pc'ere, men nuværende og tidligere kollegaer er venner på kryds og tværs i diverse grupper.

DEBATFORUM 14. OKTOBER

Charlotta Á Váli Olsen På min arbejdsplads er der ikke tid til Facebook i arbejdstiden, men man må godt i sin pause. Er en ig i, at man selv må bestemme, om man bruger sin pause på at læse, sms'e, ryge, spise, facebook'e o.s.v. Selvfølgelig skal man være nærværende i arbejdstiden.

DEBATFORUM 14. OKTOBER

Kim Hansen Det eneste arbejdspladsen kan bestemme i forhold til Facebook er, om medarbejderne må bruge arbejdspladsens computere til Facebook, samt om arbejdspladsen vil bruge Facebook arbejdsrelateret. Facebook-profiler er private, og arbejdspladsen kan ikke bestemme, hvem den enkelte er venner med. Heller ikke om de må være venner med eventuelle brugere. Hos os har vi snakket om Facebook, og om det uhensigtsmæssige i at være venner med beboerne. Men i sidste ende er det op til den enkelte medarbejder.

DEBATFORUM 15. OKTOBER

Jette Mogensen Jeg går på Facebook i min pause, og ellers passer jeg mit arbejde... Andre går ud og ryger eller sms'er med deres børn. Jeg er nærværende i mit arbejde på lige fod med en ryger, jeg holder bare min pause på min facon.

LIGELØN

Kvindernes sidste arbejdsdag

Når nu kvinder får 18 procent mindre i løn end mænd, er det vel også rimeligt, at kvinder arbejder 18 procent mindre, så... Hold fri resten af året. Sådan lyder argumentationen i ny ligelønskampagne

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Mandag den 1. november pakker Danmarks kvinder kitler, computere og andet arbejdsudstyr sammen

for at gå hjem og holde fri. Eller rettere: Sådan burde det være. Sådan lyder budskabet i en ny ligelønskampagne, som fire fagforbund står sammen om, nemlig Socialpædagogerne, FOA, HK og 3F.

Argumentationen lyder, at når kvinder gennemsnitligt får 18 procent mindre i løn end mænd, så burde de også arbejde 18 procent mindre – og altså gå på forlænget juleferie i begyndelsen af november.

Kampagnen består af tre elementer: Avisannoncer, en hjemmeside og en Facebook-gruppe. Avisannoncerne viser en kvindesilhuet i en jobfunktion – kvinden er 'klippet ud' af

billedet, fordi hun er gået hjem fra arbejde. De bliver bragt i alle danske dagblade den 1. november. På hjemmesiden www.kvindernessidstearbejdsdag.dk er der mulighed for at læse mere om baggrunden for kampagnen, og via Facebook er der også mulighed for at deltage mere aktivt.

Socialpædagogernes formand, Kirsten Nissen, ser kampagnen som en måde at fastholde opmærksomheden på dén uligeløn, der i foråret blev dokumenteret af Lønkommissionen (kommissionen var nedsat af regeringen og bestod blandt andet af repræsentanter for såvel arbejdsgivere som lønmodtagere).

– 37 år efter vedtagelsen af Ligelønsloven var der stadig et løngab på 17,7 procent, så der er god grund til at holde fokus på problemet, siger Kirsten Nissen.

Lønkommissionen konkluderede, at problemet er størst for kvinder med en mellemlang videregående uddannelse. Således tjener en diplomingeniør 49 procent mere end en socialpædagog. Og mens 74 procent af ingeniørerne er mænd, er 76 procent af socialpædagogerne kvinder.

– Arbejdet med teknik værdsættes højere end arbejdet med mennesker, siger Kirsten Nissen. ■

DØGNINSTITUTIONER

Det var en chance, jeg fik

I ny bog fortæller 11 unge om den forskel, et ophold på en døgninstitution har gjort i deres liv

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

På overfladen så Jeanettes hjem fint ud. Hun gik i smart tøj og på en af byens dyreste privatskoler. Men bag de gule mure i rækkehuset var hverdagen ikke så ordentlig og regelret.

– Min mor havde lange perioder, hvor hun var dybt deprimeret og drak virkelig meget. Det var typisk et par måneder ad gangen. Jeg så aldrig, at hun drak, men der lå masser af

spiritusflasker under sengen og alle vegne. Så var hun virkelig fuld, og i de perioder kunne hun overhovedet ikke holde styr på noget som helst.

Sådan fortæller Jeanette i bogen 'Det var en chance, jeg fik', der netop er udgivet af Socialpædagogerne.

Hun er en af 11 unge, der fortæller, hvad det har betydet for deres liv at blive anbragt på døgninstitution. For Jeanette skete det, da hun var 16 år og fortalte en pædagog i ungdomsklubben, hvordan det egentlig stod til derhjemme. Ulla var med det samme klar over, at Jeanette skulle hjemmefra, og hun brugte sine kontakter i kommunen til at finde en hurtig løsning: Døgninstitutionen Ny Møllegaard.

– Da jeg kom, var det sådan, at jeg altid forsøgte at virke glad, når jeg var sammen med andre. Når jeg var ked af det, lukkede jeg mig inde. Og jeg havde også de tanker om, at jeg ikke var noget værd. De voksne på Ny Møllegaard fik mig til at forstå, at det var ok at være ked af det og også at vise det. De fik mig efterhånden også til at tro mere på mig selv – stille og roligt, fortæller hun.

Når Jeanette tænker tilbage, tænker hun, at en døgninstitution var den bedste løsning for hende.

– Det med, at der altid er nogen, at du aldrig er alene, at der er tid og opmærksomhed. Det betyder alt. Også det, at de voksne har forstand på det, de

arbejder med. De ved, hvordan de skal hjælpe sådan nogle som mig. ■

'Det var en chance jeg fik' koster 100 kroner og kan fås ved henvendelse til Socialpædagogerne, tlf. 7248 6000 eller mail sl@sl.dk

NYHEDSBREV

Nyt om teori, forskning og metode, oktober 2010

Børn og Unge

Ny vidensportal om udsatte børn og unge

Den 1. september lancerede Servicestyrelsen en ny vidensportal for personer, der arbejder med udsatte børn og unge. Portalen udkommer i første omgang i en testversion og samler aktuelt bedste viden om udsatte børn og unge – fra forskning til praksis.

Regionerne behandler stadig flere børn og unge for psykisk sygdom

Børne- og ungdomspsykiatrien udvider fortsat sin behandlingskapacitet, men alligevel er ventelisterne blevet længere, skrev Danske Regioner på deres hjemmeside den 20. september.

Socialpædagogisk praksis

Ny inspiration til at forebygge overgreb

Nye pædagoger, social- og sundhedsmedarbejdere og lærere kan være med til at se og forebygge seksuelle overgreb på voksne med handicap. Seksuelle overgreb mod mennesker med handicap er et overset, men alvorligt problem for de, der er udsat. Socialt Udviklingscenter, SUS, har med støtte fra Servicestyrelsen udgivet en inspirationspakke, der skal formidle viden om at se og forebygge seksuelle overgreb mod voksne med handicap, informerede SUS den 1. september.

Anbringelser

Bekymrende, at der anbringes færre børn

Ankestyrelsens nyeste statistik viser, at kommunerne fjernede 20 procent færre børn i 2009 end i 2008. Tallene vækker bekymring hos Socialpædagogerne, der frygter, at de er et udtryk for, at kommunerne er for styrede af de tomme kommunekasser. 'Tendensen er et tegn på, at kommunernes trængte økonomi nu får konsekvenser', siger Benny Andersen fra Socialpædagogerne i en pressemeddelelse den 2. september.

Du kan finde yderligere information på www.sl.dk/tfm og tilmelde dig nyhedsbrevet på www.sl.dk/nyhedsbreve

STOFMISBRUGERE

Nej til tvangsbehandling

Regeringen overvejer at tvangsbehandle narkomaner. En dårlig ide, mener Socialpædagogerne

Af Lone Marie Pedersen, lmpl@sl.dk

Tvangsbehandling af narkomaner kan blive fremtiden i Danmark. Det fremgår af handlingsplanen 'Kampen mod narko II', som regeringen har fremlagt. I dag skal behandlingsstederne tilbyde gravide stofmisbrugere en kontrakt om tvangsbehandling.

Men det er en rigtig dårlig ide at indføre tvang i behandlingen, mener Socialpædagogerne.

– Det handler jo ikke om kriminelle, men om narkomaner, der skal ud af et misbrug, og det eneste, man opnår med tvang er at skubbe narkomanerne længere ud på vippen, siger næstformand Marie Sonne.

Massevis af erfaringer viser, at tvang og trusler ikke virker

over for narkomaner, fortæller Marie Sonne.

– Det lugter af signalpolitik, hvor der ikke bliver taget hensyn til den enkelte narkomans behov, siger hun og foreslår, at man i stedet styrker indsatsen for at få dem ud af misbruget og i gang med et normalt liv.

Flere dødsfald

Stadig flere narkomaner dør af deres misbrug, det viser de tal, som regeringen offentliggjorde sammen med sin handlingsplan. I 2008 døde 239. I 2009 var tallet steget til 276. Samtidig stiger antallet af stofmisbrugere fra 28.000 i 2005 til 33.000 i 2009.

Tvang er en del af regeringens nye handlingsplan på i alt 19 punkter. Blandt initiativerne er udgående misbrugsbehandlere, som skal forsøge at komme i kontakt med misbrugere på uddannelsessteder. Desuden skal behandlingsindsatsen styrkes i fængslerne.

Der er afsat 130 millioner til at gennemføre planen. ■

DELTA I FAGBLADET SOCIALPÆDAGOGENS
FACEBOOK-GRUPPE

ET RUM FOR FAGLIG REFLEKTION OG ERFARINGSUDVEKSLING

WWW.SL.DK/FACEBOOK

KONGRES 2010

Tag til kongres i lænestolen

Fra den 16. til den 18. november holder Socialpædagogerne kongres. Den bliver afholdt i Nyborg, men alle kan følge med via computeren

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Hvem skal stå i spidsen for Socialpædagogerne? Hvad skal der kæmpes for ved de kommende overenskomstforhandlinger? Og hvem vinder Socialpædagogernes pris 2010?

Det er nogle af de spørgsmål, der bliver afklaret på Socialpædagogernes Kongres 2010. Interesserede kan løbende følge med på kongressitetet www.sl.dk/kongres, hvor der blandt andet bliver vist direkte web-tv-transmissioner fra alle talere.

Kongres-sitet gik i luften 18. oktober, og allerede nu er det muligt at læse hovedbestyrelsens politiske beretning, der kort fortalt handler om Socialpædagogernes væsentligste indsatsområder i 2008 – 2010.

I forordet pointerer formand Kirsten Nissen, at socialpædagogik betaler sig. Hun refererer til, at Ugebrevet Mandag Morgen i december 2009 fastslog, at Danmark kan spare milliarder

ved at satse på en tidlig og rigtig første indsats i forhold til børn og unge. Ud af 65.000 børn, der fødes årligt, er mere end hver tiende i risikozonen for at ende som for eksempel alkoholiker, narkoman, kriminel, psykisk syg eller langtidsledig. Og målt over et helt liv vurderede Mandag Morgen, at regningen for at 6.500 personer i hver ungdomsårgang har massive problemer, er på over 100 milliarder kroner.

– Det er en vurdering, der på en lidt underlig bagvendt måde dokumenterer, hvad vi har sagt i årtier – og siger med stadig større vægt: Socialpædagogik nytter. Socialpædagogik virker. Socialpædagogik betaler sig, skriver Kirsten Nissen.

Ud over de direkte web-tv-transmissioner – der også kan ses efterfølgende – bliver kongressitetet løbende opdateret med nyheder og reportager. Både i ord og levende billeder. Kongressitetet bærer også præg af det store projekt Arbejdsglæde, synlighed og indflydelse, der blev vedtaget på den sidste kongres i 2008. 28 socialpædagogiske arbejdspladser har fået støtte til hver sit projekt om arbejdsglæde, og erfaringerne bliver formidlet via kongressitetet. ■

Læs mere på www.sl.dk/kongres

UDVIKLINGS- OG FORSKNINGSFONDEN

Udviklings- og Forskningsfonden er Socialpædagogernes og BUPL's fælles fond til støtte for pædagogisk udviklingsarbejde og pædagogisk forskning. Der uddeles cirka to millioner kroner om året.

Læs mere på www.slbu-pl-fond.dk

NOTER

Flere forebyggende foranstaltninger

Andelen af børn og unge, der modtager en forebyggende foranstaltning, som for eksempel en fast kontaktperson, personlig rådgiver eller aflastning, er næsten fordoblet fra 1993 til 2007. Det viser en ny undersøgelse fra SFI – Det nationale forskningscenter for velfærd. Antallet af anbringelser har til gengæld ligget nogenlunde konstant. Rapporten konkluderer også, at yder- og landkommuner har en forholdsvis større andel af anbragte børn og børn, der tilbydes forebyggende foranstaltninger. De udsatte børn flytter mere end andre børn, og forældrene er typisk arbejdsløse eller på førtidspension. Læs hele rapporten på www.kortlink.dk/88ef

mrk

Kommunal usikkerhed på handicapområdet

Politikerne ved ikke, hvordan de skal prioritere på handicapområdet. Det konkluderer Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut KREVI på baggrund af en undersøgelse af fem kommuner. I forordet skriver KREVI's direktør Torben Buse, at det tilsyneladende ikke har været nogen nem opgave, da kommunerne i 2007 fik ansvaret for handicapområdet og socialpsykiatrien.

– Selvom budgetterne efterhånden er blevet mere realistiske, er der stadig problemer med et tydeligt kommunalpolitisk styringsgrundlag, når der skal prioriteres på området, skriver han.

Læs rapporten på www.kortlink.dk/88w5

mrk

Ny videns- og erfaringsopsamling om udsatte småbørn

Hvordan arbejder kommunerne konkret med forebyggelse som alternativ til anbringelse, når det gælder små børn mellem nul og fire år? Og hvad siger forskningen om emnet? Spørgsmålene bliver belyst i en ny rapport fra SFI og COWI. Rapporten indeholder både pointer fra forskning og evalueringer af forebyggende arbejde, samt beskrivelser af fem forebyggende foranstaltninger. I rapporten påpeger en række behandlere, at forholdet mellem det lille barn og forældrene er en af nøglerne til at give udsatte børn mellem nul og fire år en bedre start på tilværelsen. Læs rapporten på www.kortlink.dk/88wa

mrk

Hjemløseprisen til korshærshæder

Korshærshæder Bjarne Lenau Henriksen fra Kirkens Korshær har fået hjemløseorganisationernes Hjemløseprisen 2010. I sin takketale fokuserede korshærshæder på nogle af de trusler, som de hjemløse møder i hverdagen.

– Er de hjemløsetruede dem, der er truet af hjemløshed? Eller er de hjemløsetruede den velstillede middelklasse, som er bange for de hjemløse? Og som derfor ønsker de hjemløse fjernet?

Kirkens Korshær oplever nemlig, at både handelsstandsforeninger og beboere flere steder i Danmark ønsker de hjemløse væk fra handelsstrøg og boligkvarterer.

mrk

LÆSERBREVE

Presset til efterløn

Skribenten er anonym, men redaktionen er bekendt med navn og adresse

Jeg må have luft for min frustration og harme.

Jeg er 60 år og har lige haft kontakt til Socialpædagogernes efterlønsteam, fordi jeg gerne vil have styr på mine muligheder for at gå på efterløn. Her fik jeg en rigtig god vejledning.

Jeg har arbejdet 18 år i socialpsykiatrien. Først under amtet og nu i kommunen.

Siden august er arbejdsforholdene og arbejdsmiljøet blevet væsentligt forringet på min arbejdsplads.

De omstruktureringer, kommunen har foretaget på mit område, er gjort på den mest klodsede og uprofessionelle måde. Det er sket hen over hovedet på os. Selv om kommunens personalepolitik blandt andet handler om medindflydelse og åbenhed, så er vi ikke på noget tidspunkt blevet inddraget, og vi føler os i den grad underkendt, fordi man ikke har villet bruge vores faglige ekspertise.

Vi har protesteret over fremgangsmåden, men vores henvendelser til vores ledere bliver end ikke besvaret.

Man er fra kommunal side meget stolt over, at omstruktureringerne er gjort uden at fyre folk. Men det bliver ikke nævnt, at der bliver hjemtaget borgere, der har været anbragt uden for kommunen, og dem skal vi tage os af uden at få tilført ekstra ressourcer. Der er venteliste på vores område, og den skal bare væk, lyder meldingen. Ligeledes uden at vi får tilført ekstra ressourcer.

Sygefraværet stiger blandt mine kollegaer, folk går ned med stress (det er jo forudsigeligt).

Min intention har egentligt været, at jeg ville gå på efterløn som 62-årig. Jeg kan godt lide mit arbejde og har været så heldig at få en masse efteruddannelse (før omstruktureringerne), som jeg er rigtig glad for at bruge, både i forhold til kollegaer og borgere.

Men som forholdene er nu, kan min arbejdsglæde ligge på et

meget lille sted, derfor overvejer jeg at gå på 'tvungen' efterløn.

Jeg tror ikke, at jeg er den eneste over 60 år, som føler, at arbejdsforholdene på grund af nedskæringer er blevet så elendige, at det bliver en belastning at gå på arbejde. Man skal løbe hurtigere og glemme alt om at holde et fagligt niveau.

Jeg tror ikke, at kommunerne i deres spareiver er klar over, at de kaster guld væk, når vi bliver presset til at gå på efterløn, fordi vi ikke fagligt kan forsvare vores indsats. De har postet rigtig mange penge i vores efter- og videreuddannelse, men den viden og ekspertise forsvinder i stedet for at være til gavn og glæde for borgerne og vores nye kollegaer. ■

Besparelser på anbringelsesområdet er kortsigtede

Af Verne Pedersen, kredsformand for Socialpædagogerne i Østjylland, og René Skau Björnsson, formand for Døgncentret for Børn og Familier, MF (S)

Næste år står på nulvækst og besparelser i landets kommuner, men allerede nu strammer økonomien alvorligt. Ofte bliver det specialiserede socialområde og især anbringelser af sårbare børn og unge fremhævet som et af problemerne, der gør det svært at få den kommunale økonomi til at hænge sammen. Det har desværre givet alt for mange anledning til sætte spørgsmålstegn ved, om der nu også er behov for al den hjælp, som gives i dag.

Der er sågar lavet beregninger på, hvor mange daginstitutioner eller skoler man kunne drive for de samme penge, som eksempelvis anbringelser koster. Det er en helt urimelig og usolidarisk sammenligning. Det er absurd at stille den slags ulige prioriteringer op mod hinanden. Vi kan alle blive ramt af et handicap eller blive født ind i en familie, der ikke kan tage vare på en. Havner man i en så uheldig situation, må samfundet selvfølgelig træde til med støtte.

I takt med mediernes og enkelte politikeres øgede fokus på

udgifterne til det specialiserede socialområde er der desværre samtidig sket et skred i måden, hvorpå vi som samfund omtaler udsatte grupper. Sprogbrugen har desværre ændret væsentlig karakter, og den er flere gange gået langt, langt over gevind. Vi har i debatten skulle høre, at de stigende udgifter til området har en skadelig gøgeungeeffekt, og mennesker på dyre specialinstitutioner skal passiveres ved brug af medicin eller fysisk fiksering for at spare penge.

Vi opfordrer stærkt til, at alle lægger denne tvivlsomme sprogbrug på hylden, da det kun er med til at underminere denne gruppes livsvilkår. Lad os i stedet få en mere nuanceret og konstruktiv debat om vores fælles udfordring.

Besparelserne, der rammer landets kommuner, kommer også til at ramme de udsatte grupper. Som nævnt kan anbringelser af børn og unge være en bekostelig affære, men oftest helt nødvendig, hvis barnet eller den unge skal have en chance her i livet. Der blev i 2009 tvangsanbragt færre børn uden for hjemmet end i 2008. Med udsigt til endnu strammere kommunale budgetter de kommende år risikerer vi, at det tal falder yderligere i 2010 og fremefter.

Besparelser på området her og nu kan meget vel vise sig at have langt større økonomiske og ikke mindst menneskelige omkostninger på sigt. Når vi ikke giver det bedste, men det billigste eller slet intet tilbud til børn i de unge år, risikerer vi jo netop at se flere af de dyre enkeltmandssager senere hen.

Vi kommer ikke uden om, at der altid vil være behov for særligt tilrettelagte anbringelser, som ofte er dyre. Her må staten på banen og sikre et højere tilskud til kommunerne, så det ikke bliver økonomien, der afgør, om man får det rette tilbud.

Senest har repræsentanter fra brugerne, uddannelsesinstitutionerne og forskningsverdenen på det sociale område spillet ud med et ambitiøst, konstruktivt og kærligkommen udspil om et fælles partnerskab. Tanken er, at et tættere

tværgående samarbejde skal være med til at indsamle dokumenteret viden om, hvordan vi som samfund bedst muligt kan støtte de mennesker, der har behov for en særlig hjælp og samtidig udnytter vores samfundsmæssige ressourcer optimalt.

Vi bør alle huske på, at et samfund skal kendes på, hvordan vi behandler vores svageste – det princip gælder også, når økonomiske kriser kradser. Det er til fælles bedste. ■

Medicin til mennesker med ADHD

Af Camilla Fabricius og cand.merc. Rasmus Terp Thomsen.

Psykiatrien har som medicinsk fagområde ofte lidt under angreb fra socialpædagoger og psykologer, der mener, at man med medicinering behandler symptomer, i stedet for den reelle diagnose. Behandlingen af børn med ADHD er desværre ingen undtagelse. Det diskuteres desværre ofte, hvorvidt medicinen har effekt, eller skadelig effekt på det enkelte barn, eller sågar den voksne. Ligesom andre kroniske diagnoser giver ADHD psykologiske følgevirkninger. Det er derfor vitalt at sonde mellem psykologiske følgevirkninger og den psykiatriske behandling. ADHD er definitivt genetisk disponeret, hvilket underbygger nødvendigheden af den medicinske indsats.

Som al anden medicin er effekten individuel, og derfor skal den medicinske behandling af ADHD tage udgangspunkt i det enkelte barn. Hermed kan man i samarbejde med forældrene finde det præparat, der bedst behandler symptomerne. En general tilgang om udelukkende at behandle via kognitiv terapi er absurd, og vil kunne sammenlignes med at bede en diabetiker producere insulin gennem samtalerapi. ADHD resulterer naturligvis i psykologiske følgevirkninger, men for at afhjælpe disse er det helt essentielt at behandle diagnosen medicinsk. Der findes en lang række forskellige præparater, hvorfor der er mulighed for at finde en unik

løsning til det enkelte barn. Det skal tilføjes, at der findes enkelte børn – og voksne, som ingen eller negativ effekt har af medicinen. Dette må bare aldrig afskære den resterende, og langt større, gruppe fra at få medicinsk hjælp.

Forudsætningen for at børn med ADHD kan påbegynde et behandlingsforløb er en afhjælpning af diagnosen, hvilket ikke er mulig via kognitiv terapi. Medicinsk behandling må naturligvis aldrig stå alene, men den socialpædagogiske og psykologiske indsats skal ses i progression til den psykiatriske behandling. Sondring mellem den psykiatriske indsats og socialpædagogiske er ligeså essentiel som ved enhver anden kronisk diagnose. At sætte spørgsmålstegn ved brugen af medicin til børn med ADHD er at bryde denne sondring. Naturligvis skal brugen af medicin til børn administreres ansvarsfuldt, men dem, som anfægter legitimiteten af denne praksis, skaber en enorm usikkerhed for de børn – og deres forældre – som har særdeles stor nytte af den. I et psykologisk og socialpædagogisk perspektiv er skabelsen af usikkerhed en af de mest fatale fejl overfor børn med ADHD. ■

Velkommen til Institut for Menneskerettigheders initiativ!

Af Ahmet Demir

Det var en glædelig nyhed på DR radio lørdag morgen, at Institut for Menneskerettigheder har produceret en film om 'Dukketesten'. Budskabet med filmen er tankevækkende. 41 børn af anden etnisk oprindelse end dansk blev stillet over for valget mellem en brun og en hvid dukke, og børnene valgte ikke den brune dukke.

Man kan spørge sig selv, hvorfor børnene ikke vælger den brune dukke, der ligner dem selv, men i stedet en hvid dukke.

Børns valg er efter min mening resultatet af ydre påvirkninger fra samfundet. De oplever i forskellige situationer, at brun hudfarve ikke giver status, men opfattes som andenrangs. For at

få anerkendelse fra andre i sociale sammenhænge vælger de den dukkefarve som passer til majoriteten af børn.

Valget af ikke at være stolt af sin etniske baggrund vil på mange måder have alvorlige konsekvenser for barnets personlige udvikling. Jeg oplever blandt andet unge, som i deres kontakt med andre unge går på kompromis og fx forsøger at lade som om, de er danske. Men nogen af dem oplever, at deres påberåbte danskhed har alvorlige konsekvenser og stadig ikke giver dem social status og accept i gruppen. De oplever, at hudfarven eller den etniske baggrund gør, at de ikke opnår anerkendelse og accept i sociale sammenhænge. En del af dem vælger radikale holdninger og kan blive ekstremt nationalistiske med hensyn til deres oprindelige kultur. Nogen oplever rodløshed mellem at være af anden etnisk herkomst og dansk.

Efter min mening siger filmen noget til især institutioner og institutionspersonale om at være bevidste om at arbejde med børn af anden etnisk herkomst, deres selvopfattelse, tro på sig selv og etnicitet. Institut for Menneskerettigheder bliver bakket op af fagforeningen BUPL, som mener, at institutioner skal have brune dukker og bruge dem i det pædagogiske arbejde.

Jeg synes ikke, det er nok at arbejde med brune dukker. Jeg vil opfordre det pædagogiske personale til at finde ud af, hvilket menneskesyn og værdier der ligger til grund for deres arbejde. Hvis menneskesynet er, at disse børns kultur ikke er god nok, vil brune dukker ikke løse børnenes problemer.

Pædagogisk personale, forvaltninger og det øvrige samfunds syn spiller en væsentlig rolle for børnenes fravalg af den brune farve. For at skabe en selv sikker generation, individ eller gruppe er det afgørende, at de bliver set som ligeværdige og betydningsfulde for samfundet.

Vi forventer af dem, der på forskellige niveauer har med børn at gøre, at menneskesynet bygger på anerkendelse. Ikke kun på

holdningsplanet, men også i den daglige pædagogiske praksis og handling. I det daglige pædagogiske arbejde skal børnene opleve, at deres kultur anerkendes af dem selv og de jævnaldrende danske børn i institutionen. På den måde oplever de, at de er en del af fællesskabet.

Jeg oplever i mit arbejde med børn og unge, der kender deres kulturelle rødder, at de på mange måder er velfungerende og i stand til at tilpasse sig forskellige sociale sammenhænge. ■

Hvad sker der i Horsens Kommune?

Af kredsformand Verne Pedersen, Socialpædagogerne Østjylland
Kære Jan Trøjborg. Vi læser i Horsens Folkeblad, at I er blevet underkendt af Det Sociale Nævn i seks ud af tyve sager, hvor I vil trække unge hjem fra pædagogiske opholdssteder til et lokalt værelse eller en hybel. Unge mennesker I selv har anbragt. Og vi tillader os at formode, at I fagligt har vurderet, at de unge mennesker har brug for et socialpædagogisk tilbud, hvor de har mulighed for at få den nødvendige pædagogiske støtte og guidning i hverdagen. Ellers havde I vel ikke gjort det.

Hvad er det, der sker i din kommune, Jan Trøjborg?

Vi læser også, at I valgte at hjemtage en prøveløsladt 17-årig fra det pædagogiske opholdssted Kanonen på trods af advarsler fra både Kriminalforsorgen og Kanonens ledelse. Desværre gik det galt for den 17-årige, så han nu kan se frem til en fængselsdom for vold.

På trods af det udtaler Børn og Ungedirektør Kjeld Kristiansen, at han mener, at I kunne tilbyde den unge mand en mere relevant indsats. Og I mente, at det var bedre, at han lærte at begå sig i Horsens, hvor han skal fungere fremadrettet. Vi synes, at omkostningen blev stor for den unge mand. Alt for stor.

Hvad er det, der sker i din kommune, Jan Trøjborg?

Vi læser videre, at I vil revidere 240 voksne handicappede Horsens borgere, som er anbragt

i sociale tilbud uden for kommunen for at se, om I kan spare millioner af kroner. Som din formand for udvalget for sundhed og socialservice Charlotte Juhl Andersen (S) siger, så har det aldrig været meningen, at regionerne, private og andre kommuner skal tjene penge på jer.

Her er vi nødt til at råbe op. Det har aldrig været meningen, at voksne handicappedes tilbud om bolig og personlig støtte alene skal bestemmes af prisen på tilbuddet. Det skal bestemmes af de behov, den enkelte borger har. Det står højt og tydeligt i serviceloven.

Nu er det så heldigt, at kommunen ikke kan tvangsforflytte borgere over 18 år, fordi de bor i deres eget hjem, og det kan I ikke tvinge dem væk fra. Det står i lejeloven. Men så vil I i stedet flytte borgere i midlertidige botilbud og dagtilbud til billigere lokale tilbud. Hvad er de faglige vurderinger for det? Det har vi svært ved at få øje på.

Hvad er det, der sker i din kommune, Jan Trøjborg?

Vi er dybt forundret over, at Horsens Kommune kun tænker i økonomi. I fokuserer udelukkende på, hvor billigt I kan gøre det i forhold til jeres mest sårbare borgere. Vi anerkender, at den borgerlige regering holder kommunerne i urimeligt stramme tøjler, men det berettiger jer ikke til at tilsidesætte faglige begrundelser – udelukkende for at spare penge.

Det er en uanstændig socialpolitik, som i høj grad går ud over de mennesker, der har aller mest brug for kommunens støtte. De har nemlig ikke stærke organisationer eller forældre, som kan råbe op for dem. Derfor er de også nemme ofre for kommunens nedskæringspolitik.

Vi kan godt forstå, at udvalgsformand Charlotte Juhl Andersen holder vejret i øjeblikket. Det gør vi også. Og vi frygter det værste for den fremtid, som både de udsatte borgere og medarbejderne på det sociale område kan se frem til i Horsens Kommune.

Kære Jan Trøjborg. Hvordan kan du som socialdemokratisk borgmester og formand for KL se på, hvad der sker i din egen kommune? ■

KREDSNYT

LILLEBÆLT

Cafémøde for familieplejere**22. november kl. 9.30 – 12.00**

Socialpædagogerne Lillebælt, Danmarksgade 16, 5000 Odense C.

Emne: 'Sundhed skal være nemt og sjovt'. Anne Pærsgaard, socialpædagog, familieplejer og sundheds-terapeut vil fortælle om krop, kost og motion, hvad gør det ved mennesker? Hvilken betydning har det for børnenes temperament og energiniveau? Alle er velkomne til at deltage. Tilmelding på www.sl.dk/lillebaelt hvor du kan læse mere om arrangementet eller på mail: lillebaelt@sl.dk – senest den 18. november.

Kursus for familieplejere**1. december kl. 9.00 – 15.00**

CESA, Odensevej 70, 5750 Ringe
Der afholdes kursus for familieplejere med emnet 'At arbejde med krænker. Hvordan kan vi forstå børn og voksne, der er krænkende i adfærd og kontakt?' Vivian Hansen, Socialrådgiver og psykoterapeut, vil undervise og tage udgangspunkt i den mellem menneskelige dynamik – læs mere på www.sl.dk/lillebaelt om indhold, tilmelding og pris. Plejefamilier, der ikke er medlem af Socialpædagogerne Lillebælt, er også velkomne, men bemærk anden pris for ikke-medlemmer. Tilmelding med samtlige navne senest 15. november på mail: post@cesa.dk

NORDJYLLAND

Julefrokost for seniorer**18. november kl. 13.00**

Skansevej 90B, 9400 Nørresundby.
Der afholdes julefrokost med gave-spil i Socialpædagogerne lokaler. Prisen for maden bliver kr. 100,- øl og vand kan købet på stedet. Du skal medbringe en gave til et beløb af ca. kr. 25. Vi håber, at mange har lyst til at deltage, så arrangementet kan blive en tradition den sidste torsdag i november. Tilmelding senest 8. november på tlf. 7248 6100 eller mail: nordjylland@sl.dk

Cafémøde for familieplejere**24. november kl. 9.00 – 12.00**

Socialpædagogerne, Skansevej 90B, 9400 Nørresundby. Ud over tid til at

udveksle løst og fast, vil der være mulighed for at stille spørgsmål til faglige konsulenter og politikere. De vil blandt andet følge op på forårets og sommerens sager vedrørende kommunernes nedsættelse af vederlag. Der er ikke tilmelding til mødet, så bare mød op!

STORKØBENHAVN

Julefrokost for seniorerne**2. december kl. 16**

I Socialpædagogerne lokaler på Hejrevej 43. Julefrokost med overraskelser. Tilmeldingsfrist 9. november. Betales til reg. 2191 konto 0567405745. Eller henvendelse til tlf. 2489 1061 / seniorerne@yahoo.dk.

STORSTRØM

Cafémøder for familieplejere i Lolland

Familieplejenetværket i Kreds Storstrøm afholder café-møder for familieplejere i Lolland kommune første tirsdag i hver måned (undtagen juni, juli og august), fra kl. 9.30 – 12.30 i 3F's lokaler, Havnegade 19, 4900 Nakskov. Kom og mød andre familieplejere, vær med til at debattere forskellige spændende emner og få faglige input. Tilmelding ikke nødvendig. Medbring selv kaffe/te og evt. brød. Spørgsmål til Helle Utermöhl 2336 3499 / leif.utermaehl@adslhome.dk

Netværksmøde for familieplejere i Guldborgsund**2. november kl. 10.30**

Sofie Ribbjerg Efterskole, Brarupvej 4, 4840 Nr. Alslev. Vi besøger Sofie Ribbjerg efterskole. Bemærk mødetid på skolen er kl. 10.30.

Kom frit frem, familieplejere i Vordingborg-området!

9. november kl. 10.00 – 12.00
BUPL's lokaler, Kirketorvet 11, 4760 Vordingborg. Vi vil godt sparke et nyt fagligt netværk i gang, som vi forestiller os kan være udgangspunkt for idéudveksling, sparring, uddannelses- og organiseringsmuligheder med mere. I forbindelse med Barnets Reform ændres flere vilkår for vores arbejdsområde, ikke mindst derfor synes vi, det er væsentligt at være lokalt forankret gennem Socialpæda-

gogerne. Ring endelig til os, hvis du vil have ovenstående uddybet: Anette Worregaard, tlf. 5581 7238 og Marianne Kristiansen, tlf. 5538 2006.

Netværksmøder for familieplejere i Guldborgsund**Første halvår 2011**

Socialpædagogerne lokaler, Kæp-gårdsvej 2C, 4840 Nr. Alslev. Der afholdes møder i netværket den første tirsdag i hver måned. Møderne afholdes på kreds-kontoret, med mindre andet er oplyst – se kredsens hjemmeside www.sl.dk/storstrom under fanebladet familieplejere. Ingen tilmelding med mindre er angivet.

Julefrokost for familieplejere i Guldborgsund**7. december**

Socialpædagogerne lokaler, Kæp-gårdsvej 2C, 4840 Nr. Alslev. Vi hygger og holder julefrokost. Deltagerne medbringer selv mad, som vi plejer. Tilmelding senest den 5. december til Palle Birk Petersen 5486 2131 eller mobil 2762 8263.

SYDJYLLAND

Nye åbningstider**Fra 1. november**

Mandag-onsdag 9.00-14.00. Torsdag 12.00-16.00. Fredag 9.00-12.00.

Socialpædagogens rolle i en behandlerverden**9. november kl. 18.30 – 21.30**

Sønderborg Bibliotek, grupperum 7, Kongevej 19-27, Sønderborg. Fokus på faget. Læs mere om arrangementet og tilmeld dig senest den 2. november på www.sl.dk/sydjylland

Er Barnets Reform en reform?**29. november kl. 9.00 – 13.00**

UC Syd, Dyrehavegårdsvej, 6000 Kolding. Fokus på faget – Temadag om Barnets Reform. Læs mere og tilmeld dig senest den 24. november på www.sl.dk/sydjylland

Stiftende generalforsamling for familieplejere**29. november kl. 13.00 – 14.00**

UC Syd, Dyrehavegårdsvej, Kolding.

Hovedbestyrelsen har besluttet at styrke organiseringen af familieplejere, derfor indkaldes til stiftende generalforsamling i den nye organisering. Se mere og tilmeld dig senest 24. november på www.sl.dk/sydjylland

Julefrokost med dans og overnatning for seniorerne**11. december kl. 15.00**

Bogense Hotel, Adelgade 56. Kom og vær med til årets hyggelige Julefrokost. Tag din ægtefælle, ven eller veninde med. Pris for medlemmer kr. 300, ikke medlemmer kr. 500 inklusive overnatning pr. person i dobbeltværelse. Drikkevarer på egen regning. Tilmelding senest den 26. november til Vita Lindholm tlf. 7612 3836 / Arne Larsen tlf. 7544 5488.

ØSTJYLLAND

Medlemsmøde om efterløn**17. november kl. 17.00**

Socialpædagogerne lokaler, Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj. Få svar på dine spørgsmål om efterløn på dette møde med efterlønsgruppen. Der bliver budt på kaffe/the, brød og en øl eller vand. Læs mere på www.sl.dk/ostjylland. Tilmelding senest 15. november til Steen H. Eriksen: 8649 5389 / she@vestdjursnet.dk eller Flemming Simonsen: 8657 2454 / flemmingogbirgit@hotmail.com

Juletræsfest**5. december kl. 13.00 – 16.00**

Pædagoguddannelsen JYDSK, Skejbyvej 9, 8240 Risskov. Kreds Østjylland og SeniorLauguet inviterer alle medlemmer af Socialpædagogerne med børn og børnebørn til juletræsfest. Julemanden kommer og uddeler godteposer, og der vil være musik, dans om juletræet samt æbleskiver, kringler, sodavand og kaffe/the. Læs mere på www.sl.dk/kalender. Tilmelding senest den 30. november til Oestjylland@sl.dk eller tlf. 7248 6300.

SOCIALPÆDAGOGERNE I MEDIERNE

Fyringer i vente i kommunerne

Altinget.dk 15. oktober

'Vi har længe både set og hørt eksempler på, at kommunerne har travlt med at skære ned. Også når det handler om at beskære antallet af ansatte – blandt andet vores medlemmer. Og forleden kunne man læse, at KL's formand forudsiger, at der skal fyres 5.000 mennesker. Det er overordentlig mange mennesker, når man tænker på, at rigtig mange kommunalt ansatte i forvejen løber stærkt. Jeg har svært ved at se, hvordan kommunerne vil opretholde et acceptabelt serviceniveau med sådan en nedgang i antallet af ansatte,' siger Kirsten Nissen. 'Den anden side af sagen er jo, at kommunernes stramme budgetter for 2011 kommer til at betyde dårligere vilkår for en masse af de udsatte grupper, Socialpædagogerne hver dag tager sig af. Hele det specialiserede sociale område har alt for længe mærket skruetvingerne fra kravet om nulvækst i kommunerne. Derfor er det også bydende nødvendigt, at finansieringen af det her område bliver ændret, så vi får løftet det ud af den pressede kommunale økonomi,' siger Kirsten Nissen.

Fyringer i vente i kommunerne

DK-Nyt 15. oktober

15. oktober er en dato, der står med rødt skrift i mange kommuners kalender. Det er nemlig dagen, hvor landets 98 kommuner skal aflevere deres budget for næste år. Og der er meget der tyder på, at budgetterne indeholder massive fyringer i kommunerne.

'Vi har længe både set og hørt eksempler på, at kommunerne har travlt med at skære ned. Også når det handler om at beskære antallet af ansatte – blandt andet vores medlemmer. Og forleden kunne man læse, at KL's formand forudsiger, at der skal fyres 5.000 mennesker. Det er overordentlig mange mennesker, når man tænker på, at rigtig mange kommunalt ansatte i forvejen løber stærkt. Jeg har svært ved at se, hvordan kommunerne vil opretholde et acceptabelt serviceniveau med sådan en nedgang i antallet af ansatte,' siger Kirsten Nissen.

Uvidenhed skaber kaos

Fyens Stiftstidende 12. oktober

Hvordan må man reagere, når et barn sparker, spytter og slår? Hvad stiller man op med en ung, som dagligt skal fastholdes, fordi han bliver voldelig? Marie Sonne, næstformand i Socialpædagogerne mener, at uvidenhed kan være hæmmende i arbejdet som pædagog. Pædagoguddannelsen, som den er nu, er for generel, mener hun. 'Uddannelsen skal kunne bruges på vuggestuer og fritidshjem, men også ruste socialpædagoger til at kunne arbejde med udsatte børn, hjemløse, voksne handicappede og unge kriminelle. Og det har en fælles pædagoguddannelse svært ved at levere,' siger Marie Sonne.

'Uvidenhed fører til en følelse af, at man ikke slår til. De kollegaer, der har været ude for overgreb er ramt på sjæl og sind. Og mange af dem vender aldrig tilbage til jobbet,' siger hun.

Tvang er ikke vejen frem

Altinget.dk 7. oktober

Regeringen har fremlagt en handlingsplan mod narkomisbrug. Et centralt element er, at man vil skruer op for brugen af tvang over for misbrugere. 'Det er ikke en farbar vej. Det eneste man opnår, er at skubbe narkomanerne længere ud på vippen, og at isolere dem totalt,' siger Socialpædagogernes næstformand Marie Sonne i en kommentar til forslaget.

Samarbejde om krævende borgere

Danske Kommuner 5. oktober

En ny rapport fra Servicestyrelsen viser, at kommunerne har vidt forskellige tilgange til håndteringen af de ekstremt krævende borgere. Socialminister Benedikte Kiær (K) opfordrer kommunerne til at samarbejde på området og til at tage ved lære af hinanden.

'Det er vigtigt, at vi kan tilbyde en indsats, der forbedrer disse menneskers situation. Derfor vil jeg opfordre kommunerne til at lære af de kommuner med de bedste erfaringer på området,' siger hun. I SL er formand Kirsten Nissen helt på linje med ministeren. 'Det giver langt mere mening for kommunerne at gå sammen i forpligtende fællesskaber på tværs af kommunegrænserne. På den måde kan man holde

udgifterne til for eksempel administration på et fornuftigt niveau og opretholde en forsvarlig faglighed i indsatsen over for de udsatte grupper,' påpeger Kirsten Nissen.

Kommunerne må samarbejde

DK-Nyt 4. oktober

Debatindlæg af Kirsten Nissen: Ny kortlægning fra Servicestyrelsen viser, at de såkaldte særforanstaltninger er en stor udfordring for kommunerne. Ikke mindst økonomisk. Det er der jo ikke noget nyt i. Vi har sagt det før, og vi siger det gerne igen: Kommunerne må blive bedre til at arbejde sammen om at oprette og drive fælles specialiserede tilbud til den her gruppe borgere.

Kortlægningen dokumenterer det, vi allerede ved, nemlig at kommunerne i stigende grad burde samarbejde om at oprette og drive fælles specialiserede tilbud. Med jævne mellemrum dukker der sager eller debatter op om de såkaldte dyre enkeltssager, som belaster kommunernes i forvejen trængte regnskaber. Og hver gang siger vi, at kommunerne burde arbejde sammen over kommunegrænserne med at løfte den her opgave. For det er da klart, at der må findes alternativer til, at 235 borgere koster kommunerne 700 millioner kroner om året. Men det giver ikke mening at løse problemet ved at tvangsmedicinere eller spærre borgerne inde, som nogle kommuner har peget på.

Socialpædagogernes internationale dag

Altinget 2. oktober

2. oktober er Socialpædagogernes internationale dag. 'Socialpædagogernes internationale dag er en god anledning til at minde os selv og vores omverden om det store stykke arbejde vi hver dag udfører over hele verden. Et arbejde, der på trods af finanskrisen, er med til at sikre ordentlige levevilkår for verdens mest udsatte grupper af borgere – anbragte børn og unge, psykisk syge, udviklingshæmmede og hjemløse. Her i landet har Socialpædagogerne med et brev til landets 98 rådhus mindet kommunalpolitikere om, at de lige nu og her i forhandlingerne om næste års budget har et ansvar

for ikke at lade den trængte kommune-økonomi få konsekvenser for landets socialt udsatte grupper. Det brev håber jeg bliver læst rundt om på kommunkontorerne,' siger Benny Andersen.

Benny Andersen opfordrer desuden forbundets 36.000 medlemmer til at bruge den internationale Socialpædagogdag til at klappe sig selv og en kollega på skulderen.

Hvad sker der i Horsens Kommune?

Horsens Folkeblad, JP og Politiken 28. september

Åbent brev til Jan Trøjborg fra Verne Pedersen: Kære Jan Trøjborg. Vi læser i Horsens Folkeblad, at I er blevet underkendt af Det Sociale Nævn i seks ud af tyve sager, hvor I vil trække unge hjem fra pædagogiske opholdssteder til et lokalt værelse eller en hybel. Unge mennesker I selv har anbragt. Og vi tillader os at formode, at I fagligt har vurderet, at de unge mennesker har brug for et socialpædagogisk tilbud, hvor de har mulighed for at få den nødvendige pædagogiske støtte og guidning i hverdagen. Ellers havde I vel ikke gjort det. Hvad er det, der sker i din kommune, Jan Trøjborg? Vi læser også, at I valgte at hjemtage en prøveløsladt 17-årig fra det pædagogiske opholdssted Kanonen på trods af advarsler fra både Kriminalforsorgen og Kanonens ledelse. Desværre gik det galt for den 17-årige, så han nu kan se frem til en fængselsdom for vold. På trods af det udtaler Børn og Ungedirektør Kjeld Kristiansen, at han mener, at I kunne tilbyde den unge mand en mere relevant indsats. Og I mente, at det var bedre, at han lærte at begå sig i Horsens, hvor han skal fungere fremadrettet. Vi synes, at omkostningen blev stor for den unge mand. Alt for stor. Hvad er det, der sker i din kommune, Jan Trøjborg?

Redaktionen er afsluttet onsdag den 20. oktober 2010. Se flere presseklip på www.sl.dk/slmedierne

KALENDER

Omtale i vores aktivitetskalender må højst fylde 50 ord, dvs. arrangementets titel, tid og sted, deltagerbetaling, optagelseskriterier og frister.

9. november

Temadag: Tabuer i børns og unges liv – at tale om alt det vi aldrig snakker om

Mobning, krænkelser, overgreb, ensomhed, vold, sorg, skilsmisse, selvskaade, fattigdom. Barske oplevelser og vilkår i livet er ikke forbeholdt voksne. Børn og unge bliver i høj grad ramt af oplevelser, der kan være ødelæggende for deres sundhed og trivsel – og som både de selv og deres omgivelser kan have meget svært ved at snakke om. Dette sættes til debat, når Ungdomsringen i samarbejde med en række specialorganisationer afholder temadag på Tårnby Ungdomsskole ved København. Målet er at give deltagerne en række konkrete metoder og ideer, de kan bruge i arbejdet med børn og unge. I forskellige workshops kan deltagerne blive klogere på emner som børnefattigdom, selvskaade, seksuelle overgreb, kæreste vold og børn der rammes af krise og sorg. Ud over de mange spændende workshops, deltager alle organisationer også med en stand. Det drejer sig om Albahus,

Ventilen, Danner, Girltalk.dk, Red Barnet, AMOK – AntiMObbeKonsulenterne, Børns Vilkår, Psykiatridonden og LOKK – Landsorganisationen af Kvindekrisecentre. Læs mere på www.ungdomsringen.dk under kompetenceudvikling

**23. november – 25. januar
Fem temamøder om FN's
Handicapkonvention**

For brugere og medarbejdere. SUS afholder fem temamøder over hele landet for brugere og medarbejdere på bosteder, fritidstilbud med videre. Emne: FN's Handicapkonvention. På møderne er der film (produceret af TV Glad med freelancebureau), oplæg, workshops med mulighed for at møde andre. Formålet med temamøderne er at give deltagerne indsigt i hensigten med og mulighederne i FN's konvention om rettigheder til mennesker med handicap. Møderne afholdes i København (23. november), Sorø (30. november), Skørping (11. januar), Sønderborg (18. januar) og Herning (25. januar). Læs mere på www.sus.dk/arrangementer

**30. november kl. 9.15 – 16.30
VISO Konference 2010**

Under overskriften 'Social viden til gavn' sætter konferencen fokus på specialiseret viden inden for han-

dicap- og udsatteområdet til børn, unge og voksne – en viden, som kan anvendes bredt i det sociale arbejde og i specialundervisningen. Socialminister Benedikte Kiær deltager med en halv times indlæg. Hør desuden oplæg fra formand for Børnerådet Lisbeth Zornig Andersen om mønsterbrydning, og hvordan man ved ressource tilgang kan få udsatte gruppers talenter i spil til fordel for hele samfundet. Psykolog Susan Hart fortæller om den følsomme hjerne, udviklingen af sociale relationer og samhørighedsbånd og deres rolle i udviklingen af emotionelle kompetencer og hjernens modning af personlighed. Gennem 16 workshops præsenterer VISOs specialister og videnscentre eksempler på specialiseret viden og giver deltagerne redskaber med hjem. Arrangør: Servicestyrelsen. Sted: Hotel Nyborg Strand. Pris: 950 kr. Tilmelding på www.servicestyrelsen.dk senest 16. november.

**7. og 14. december
Tidlig indsats – fælles dialog
– alles ansvar**

Konference om de lovændringer, der vedrører udveksling af følsomme oplysninger og underretninger i det tværfaglige samarbejde, som Folketinget har vedtaget som led i Barnets Reform. Bliv introduceret til lovæn-

dringerne og intentionerne bag dem. Konferencen tilbyder indsigt i at anvende reglerne rigtigt i de situationer, hvor børn har brug for indgriben og støtte. Konferencen holdes to gange: 7. december på Radisson Blue Scandinavia, København, og 14. december på Radisson Blue Scandinavia, Århus. Konferencen udbydes for Servicestyrelsen af COK og KL. Deltagelse er gratis. Tilmelding: www.cok.dk – under 'Konferencer og events'.

Pia Laursen

Udbyder:

**1-årige uddannelsesforløb
i systemisk og narrativt
perspektiv for
behandlere/konsulenter
indenfor børne-,
unge- & familieområdet**

Start januar 2011

Rekvirer program via:
www.pialaursen.dk
Telefon : 33 93 45 52

E-mail: pl@pialaursen.dk

SOCIALPÆDAGOGERNES KLAGENÆVN

Hvis du vil klage...

Hvis du mener, at der er begået fejl eller forsømmelser ved behandling af din sag – enten i kredsen eller i forbundet – kan du få din klage behandlet af Socialpædagogernes Klagenævn.

For at Socialpædagogernes klagenævn kan behandle en sag, skal du først have udnyttet det interne klagesystem i Socialpædagogerne. Sagen må endvidere ikke være rejst ved domstolene.

Klagenævnet består af en dommer samt to medlemmer af Socialpædagogerne. Nævnet er uafhængigt af Socialpædagogerne og nævnets udtalelser er vejledende.

Hvad kan du klage over:

Du kan klage over sagsbehandlingen i Socialpædagogerne i individuelle medlemssager, hvor du som medlem har en væsentlig, individuel interesse. En individuel medlemssag er eksempelvis en afskedigelsessag, en arbejdsskadesag, en social sag eller en lønsag, hvor Socialpædagogerne har bistået dig.

Du kan ikke klage over forbundets kollektive interessevaretagelse, eksempelvis overenskomstresultat, eller generelle fagpolitiske beslutninger truffet af forbundet.

Klagevejledning:

Ved sagens afslutning vil du modtage en klagevejledning fra Socialpædagogerne.

I forbindelse med indgåelse af indivi-

duelle løn aftaler vil du ikke modtage en klagevejledning. Du har dog fortsat mulighed for at klage over Socialpædagogernes bistand i forbindelse med indgåelse af løn aftaler.

Klagefrist:

Din klage skal være Socialpædagogerne/Klagenævnet i hænde senest fire uger efter at du har modtaget afgørelsen. I forbindelse med individuelle løn aftaler er der ingen klagefrist.

Kreds niveau:

Hvis du vil klage over fejl og forsømmelser i forbindelse med en sag, der er behandlet i kredsen, skal du først klage til kredsbestyrelsen.

Forbunds niveau:

Hvis du er utilfreds med kredsbestyrelsens afgørelse, kan du herefter klage til Socialpædagogernes Forretningsudvalg.

Klagenævn:

Såfremt du er utilfreds med Forretningsudvalgets afgørelse, kan du klage til Socialpædagogernes Klagenævn. Klagenævnet har adresse udenfor Socialpædagogerne og din skriftlige klage skal derfor sendes til:

**Socialpædagogernes
Klagenævn
c/o landsdommer Tine Vuust
Østre Landsret
Bredgade 59
1260 København K**

FAGLIGE NETVÆRK

WWW.SL.DK/NETVÆRK

For medlemmer, der arbejder inden for følgende områder:

Socialpædagoger ansat ved somatiske og psykiatriske afd.
www.sl.dk/hospsyk

Netværksansvarlig:
Jesper Leschly Pedersen
Marslev Byvej 19, 5290 Marslev
Tlf. privat 6595 1877 / 4092 5321
mail: jesperped@dbmail.dk

Økonomiansvarlig:
Peter Beck Epstein
Tlf. arb. 7789 2106
mail: peter-epstein@hotmail.com

Sikrede døgninstitutioner for unge under 18 år
www.sl.dk/sikrede

Netværksansvarlig:
Kurt Rasmussen
Munkebjergvej 50,
5000 Odense C
Tlf. 6614 2129
mail: munkebjergvej50@privat.dk

Økonomiansvarlig:
Mette K. Andersen
Tlf. 4752 8467

Domfældte
www.sl.dk/domfaeldte
udviklingshæmmede

Netværksansvarlig:
Jens Jørgen Carstensen
Boinstitutionen
Grønnebak
Afdeling Kompasrosen
Mosevej 1A
6630 Rødding
Tlf. 7355 2004
mail: jensjcc@stofanet.dk

Fagligt Ældre-netværk
www.sl.dk/aeldre

Netværksansvarlig:
Hanna Hansen
Bøgegården 40
4300 Holbæk
mail: hannh@holbkom.dk

Økonomiansvarlig:
Else Marie Sørensen
Tlf. 7544 5588

Senhjerneskadede og bevægelseshandicappede
www.sl.dk/s&b

Netværksansvarlig:
Vanda Thorup
Neuro/fysisk Handicapcenter
Bygholms Allé 2, 8260 Viby J.
Tlf. 8733 8460 / mobil 5157 5512
vtr@fa.aarhus.dk

Økonomiansvarlig:
Jytte Jelstrup
Mobil: 2879 2089
jytte.jelstrup@koege.com

Hjemmesideansvarlig:
Niels Schmidt
7445 0976

Stofmisbrugsområdet
www.sl.dk/stofmisbrugsområdet

Netværksansvarlig:
Ingelis Langgaard
KABS, Bakken 3
2600 Glostrup
Tlf. 2032 7151
mail:
ingelislanggaard@glostrup.dk

Økonomiansvarlig:
Ingrid Lund Sørensen
Tlf. 5150 2782
mail: ingsf@fa.dk

Kuratorer/familiepleje-konsulenter
www.sl.dk/kuratorer

Netværksansvarlig:
Esben Bohøj
Familieplejen
Århus Kommune
Holmevej 180, 8270 Højbjerg
Tlf. 8940 5227 eller 2920 3648
e-mail: ebo@aarhus.dk

Døve
www.sl.dk/dove

Netværksansvarlig:
Anne Buss
Center for Døve AJ (www.cfd.dk)
Boprojekt Vision 18
Tlf. 2140 2503
mail: annebuss@tdcadsl.dk

Sindslidende
www.sl.dk/sindslidende

Netværksansvarlig:
Else Margrethe Tvilhøj
Langelinie 126
5230 Odense M

Økonomiansvarlig:
Morten Schuster
tlf. arb. 3957 5632

Aflastningsinstitutioner
www.sl.dk/aflastning

Netværksansvarlig:
Trine Julin Johnsen
Landerslevvej 67
3630 Jægerspris
Tlf. 2122 8452

Økonomiansvarlig:
Lillian Jensen
Tlf. 9721 0291

Kommunale fritidstilbud til mennesker med fysiske og psykiske funktions-nedsættelser
www.sl.dk/fritidstilbud

Netværksansvarlig:
Jette Hedensted
Tusindfryd
Guldkrog 1,
7100 Vejle
Tlf. 7644 6060
mail: jehed@vejle.dk

Marginaliserede og udstødte
www.sl.dk/marginaliserede

Netværksansvarlig:
Peder Larsen
St. Dannesbo
Bryllevej 20, 5250 Odense SV
Tlf. 6028 0575

Økonomiansvarlig:
Gitte Helle Lundgren
Tlf. 6396 0211
gilul@odense.dk

Opholdssteder
www.sl.dk/opholdssteder

Netværksansvarlig p.t.:
Niels Lønbæk Pedersen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000
mail: nlp@sl.dk

Familiepleje
www.sl.dk/familieplejenetvaerk

Netværksansvarlig:
Lilli Bach Andersen
Løjenkærvej 16, 8300 Odder
Tlf. 8692 8257
mail: toesen@andersen.tdcadsl.dk

Småbørns- og familieinstitutioner
www.sl.dk/smabørnsinstitutioner
www.sl.dk/familieinstitutioner

Netværksansvarlig:
Irene Larsen
Stendyssehaven
Skovsbovej 101
5700 Svendborg
Tlf. 6217 2060

Lærere ansat på døgninstitutioner
www.sl.dk/laerer

Netværksansvarlig:
Flemming Kjærgaard
Behandlingshjemmet Sølyst
Færgevej 3
5800 Nyborg
Tlf. 6333 7090
mail: fkan@nyborg.dk
fax: 6333 6969

Meld dig ind i DIT netværk på www.sl.dk/netvaerk

Skruen strammes for de udsatte børn

Af Lisbeth Zornig Andersen, formand for Børnerådet

I løbet af den seneste måned har SFI udgivet to vigtige rapporter om børn i Danmark – to rapporter med både gode og dårlige nyheder. I den første rapport, 'Børn og unge i Danmark. Velfærd og trivsel 2010', kan man læse, at vi i Danmark – helt overordnet – skaber gode opvækstvilkår for vores børn. Det er den gode nyhed: Børn i Danmark har det godt, sammenlignet med andre europæiske lande, samlet set og for en

gennemsnitsbetragtning. Den dårlige nyhed er, at det ikke går så godt i bunden af samfundet. I den anden rapport, 'Udsatte børnefamilier i Danmark', kan man læse, at det nemlig for gruppen af udsatte børn – set hen over de seneste 15 til 20 år – står værre og værre til. Stadigt flere børn modtager en forebyggende foranstaltning, og antallet af børn, der bliver anbragt, er uforandret.

Uforandret – er det ikke godt nok, tænker du måske. Til det må jeg sige nej, det er ikke godt nok. Slet ikke set i lyset af, at der faktisk skal mere til i dag end for ti eller femten år siden, for man bliver anbragt. Oven i det viser undersøgelsen også, at jo længere ude på landet, børnene bor, jo mere udsat er de udsatte.

I Børnerådet har vi en lang række af undersøgelser, der viser noget tilsvarende: 80 procent af de danske børn har det generelt godt, mens op mod 20 procent har problemer af den ene eller den anden art. Som formand for Børnerådet er det min opgave at tale alle børns sag. Men det er ingen hemmelighed, at mit hjerte i meget høj grad brænder for de mest udsatte.

I den forbindelse spiller min egen baggrund en temmelig stor rolle. Min historie er en solstrålehistorie om at klare sig på trods, men i skyggen af den står mine tre ældre brødres historie. Det er historien om misbrug, HIV og, for min bror René, en alt for tidlig død. Den er en del af drivkraften i mit arbejde med de udsatte børn.

Nye tal fra Ankestyrelsen viser, at kommunerne i 2009 anbragte 20 procent færre børn end året før. Bedre anvendelse af de økonomiske midler, er et af argumenterne for, at det er positivt. Men jeg kunne også godt frygte, at det er et udtryk for besparelser. Og når jeg så samtidig ser på kampen om de kommunale budgetter, tallene fra SFI og Børnerådets egne undersøgelser, så er jeg hverken tryk eller fortrøstningsfuld. For mig at se er der al mulig grund til at kæmpe videre og råbe op, så vores samfunds allermest udsatte får den hjælp, de har brug for og krav på.

Den økonomiske kamp i kommunerne viser, at Danmark langt fra er ovre den finansielle krise. Hvis der ikke er nogen, der kæmper for de udsatte børn og unge, kommer det til at gå ud over dem.

Min bror René mødte ingen voksne, der ville ham. Der var ingen, der havde ambitioner på hans vegne. Og der var ingen, der spurgte ham, hvad han ønskede. Jeg begravede ham for seks år siden, hvor han takkede af efter et livslangt alkoholmisbrug og en krop, der var nedbrudt af HIV og andre sygdomme. Han er min drivkraft – min evige grund til at råbe op. Og han er mit skræmmebillede for det samfund, der af uvidenhed vender ryggen til vores mest udsatte børn. ■

- I dit arbejde med udsatte børn oplever du da, at de udsatte børn er blevet mere belastede?
- Oplever du, at der skal mere til, før børn bliver anbragt i dag?